

Bundskraber Side 20

Kom med Magisterbladet på besøg i landets mest nærige og mest ødsle kulturkommune.

Rektorer vil ikke tale om forskningsfrihed

8

Rebild slår Danmarksrekord i magistre

28

Sådan går du på deltid uden at snyde dig selv

36

Efter #metoo. Sexchikanepolitik på arbejdspladser

48

ADVARSEL

Du risikerer at blive klogere på pension og få mere ud af dine penge.

facebook.com/mppension

Følg MP Pension på Facebook.
Pension skal være til at forstå.

Public service er modgift til fake news

”Historien om Danmark” har over en række søndage begejstret og inspireret danskerne til en fornyet interesse for historieskrivningen. Mange af DM’s medlem-

mer: arkæologer, geologer, historikere og en række andre eksperter har uge efter uge formidlet Danmarks oprindelse på en måde, som har bidraget til kantinesnakken og givet kø på landets museer. Alligevel står kritikerne i kø for at kritisere, så snart de sidste rulletekster er løbet over skærmen. Formidlingen beskyldes for ensidighed og venstredrejning, og det bruges som et verbalt figenblad for at skære DR ned. DR replicerer – desværre – ved igen at gå ud og undskylde.

Når enhver kritik imødekommes med undskyldninger og beklagelser, viser DR’s ledelse, at den ligger under for den politiske påvirkning. Det er måske ikke så underligt, når det sker under udtalte økonomiske trusler, men netop denne kobling er så usund. Det er fair, at politikerne er uenige i en vinkling, og alle – også politikere – må gerne diskutere kvaliteten af racismejokes på P3, relevansen af “X Factor” eller “Historien om Danmark”. Men når det sker under en tordensky af nedskæringstrusler, skal politikerne nøje overveje, hvad det er for et DR, de er på vej til at skabe.

Ønsker vi et politisk styret DR, der reagerer på politikernes mindste vink? Eller ønsker vi et DR, der er garant for en åben, demokratisk debat, og som gennem public service gør os klogere og skaber sammenhængskraft?

Jeg er overbevist om, at langt de fleste politikere er i stand til at se det mere langsigtede perspektiv. Men det er også åbenbart, at politikerne i højere grad lader sig styre af

den øjeblikkelige politiske situation og derfor lader sig friste til at øve indflydelse på DR.

Danmark har brug for et DR, der arbejder efter en langsigtet strategi, så vi undgår hovsaløsninger og jævnlige fyringsrunder, der skaber utryghed og genererer videnstab i hele organisationen.

DR består af dedikerede medarbejdere, der hver dag knokler for at skabe det bedst mulige indhold til brugerne. De arbejder ud fra journalistiske og publicistiske værdier – men de værdier bliver truet, hver gang politikerne blander sig i driften.

Og når DR – bevidst eller ubevidst – svarer indblandingen ved at ændre på den strategi, der er lagt, skaber det utryghed hos medarbejderne, forvirring i befolkningen – og fortæller politikerne, at det hjælper at blande sig.

Enkelte politikere ønsker at gøre op med armslængdeprincippet, men aldrig har der været mere brug for public service uden politiske fingeraftryk på den daglige drift. Vores mediebillende er truet af alternative

nyheder og kommercielle interesser, og der er brug for medier, der er uafhængige, og som har fokus på public service. Der er brug for public service. Og der er brug for DR, hvis ansvar er at give os alle oplevelser, der sætter sig fast og gør os klogere og almentdannede.

“Vores mediebillende er truet af alternative nyheder og kommercielle interesser, og der er brug for medier, der er uafhængige”.

nyheder og kommercielle interesser, og der er brug for medier, der er uafhængige, og som har fokus på public service. Der er brug for public service. Og der er brug for DR, hvis ansvar er at give os alle oplevelser, der sætter sig fast og gør os klogere og almentdannede.

DR skal være den medievirksomhed, der ikke kun har fokus på seertal, og som ikke lefler for skiftende flertal på Christiansborg, men som tør udfordre og afprøve nye former og temaer. Det kræver finansiering. Og det kræver finansiering, der ikke er afhængig af skiftende politiske vinde. Det bør være udgangspunktet for et nyt medieforlig.

Venlig hilsen

Camilla Gregersen, formand

Camilla Gregersen,
Formand

Hans Beksgaard,
Næstformand, DM Viden

Anders Christian Rasmussen,
DM Offentlig

Anita Kildebæk Nielsen,
DM Offentlig

Anne Bisgaard Pors,
DM Offentlig

Karin Hjortshøj Pedersen,
DM Offentlig

Lis Kræmmer,
DM Offentlig

Signe Møller Johansen,
DM Offentlig

Birgith Sloth,
DM Leder

Bjarke Friberg,
DM Privat og selvstændige

Helle Idland,
DM Privat og selvstændige

Jens Groth Andreasen,
DM Privat og selvstændige

Julia Bjerre Hunt,
DM Privat og selvstændige

Sine Jensen,
DM Privat og selvstændige

Erik S. Christensen,
DM Viden

Janne Glerup,
DM Viden

Olav Wedege Bertelsen,
DM Viden

Steffen Juncker,
DM Viden

Thomas Vils Pedersen,
DM Viden

Tommy Dalegaard Madsen,
DM Viden

Lea Friedberg,
DM Studerende

Alan Kernahan,
DM Studerende

Miriam Brems Knudsen,
DM Studerende

Nej tak til rundkørselskrumler

Snart sagt enhver dansk provinsby har gjort det. Knaldet et rædselsfuldt skrummel af en skulptur op midt i en rundkørsel. Spild af penge. Nogen burde gøre noget.

Jeg siger det, fordi jeg synes, vi trænger til en lang og højlydt diskussion af, hvad de offentlige penge til kultur egentlig går til. Hvordan kan det være, at de eneste politiske partier, der for alvor tør sætte kulturstøtten til debat, er Dansk Folkeparti og til dels Liberal Alliance?

Det tjener dem til ære, for alle andre lister rundt om den varme grød, og der lyder et ramaskrig, hvis man vil diskutere, om Danmark er et stort nok land til sin egen ballet og opera. Det er fy fy, så er man rindalist. Gyldendal, Politiken og Det Kongelige Teater bliver rasende.

Der er også helt stille omkring kulturen her op til kommunalvalget. Vælgerne er ligeglade, politikerne gider ikke tale om det – heller ikke på de sociale medier – og de lokale medier skriver knap om kulturen, som vi dokumenterer i dette blad.

Vælgerne og medierne vil hellere tale om arbejdsmarkedspolitik, men det er lidt fjollet, for kommunerne er her bundet op på love og regler og kan knap rokke med ørerne. Så er det noget andet med kulturen, hvor der er enorme forskelle på de penge, som kommunerne vælger at bruge. Mens Venstreborgmesteren i Herning har det store læder fremme og kaster 2.291 kr. per borger efter kulturen i Herning, så fedter Odder sig igennem med 940 kr. Her er der faktisk noget at diskutere.

Lad mig lige slå det fast. Jeg er ikke imod kulturstøtte. Jeg synes, at Storbritanniens premierminister Winston Churchill havde ret. Under Anden Verdenskrig foreslog den britiske finansminister, at man skar i kulturstøtten for at finansiere krigsindsatsen.

Winston Churchills svar var angiveligt: "Hvad er det så, vi kæmper for?"

Men det betyder ikke, at hver eneste krone til kulturen per definition bliver brugt fornuftigt. Kulturstøtten trænger til at blive diskuteret af dem, som knuselsker den. Ellers forstener kulturen. For støtten fremmer det gamle frem for det nye. Den går til de rige frem for de fattige. Den går til de gamles kultur frem for de unges kultur. Den støtter mursten frem for indhold:

Siden Kulturministeriet blev oprettet i 1961 – for 56 år siden – har det været en officiel målsætning, at kulturstøtten skulle brede kunsten ud til hele folket. Det er aldrig sket. Det er dokumenteret til hudløshed.

Kommunerne og staten elsker at bygge kulturpaladser i sten og beton. Det binder kulturstøtten til drift af store kulturinstitutioner frem for at støtte de nye vækstlag, det eksperimenterende og dem, som tiltrækker et bredere publikum.

De nyeste og mest usikre teatre skal år efter år udsættes for en kvalitetsbedømmelse for at få støtte, mens de faste og etablerede får støtte år efter år uden kvalitetsbedømmelse.

Når museer, biblioteker, spillesteder og tv-serier lever bedre op til den erklærede målsætning om at nå ud til danskerne, hvorfor så ikke diskutere, om vi skal have vores egen ballet og opera i Danmark?

Statsstøtten går primært til de gamle museer, fordi det er hundsvært for nye at blive statsanerkendt, uanset hvor fantastiske de er.

Kulturdiskussionen kører i ring – ja, nærmest i rundkørsel. Den er for vigtig til at overlade til to partier. Så lad os komme i gang, inden valget er overstået.

FASTE RUBRIKKER

3 LEDER

4 REDAKTØRENS KOMMENTAR

15 SIDEN SIDST

39 NYE BØGER

50 NYE BØGER

51 DEBAT

54 LEDIGE STILLINGER

58 MEDDELELSER

Magisterbladet:
Peter Bangs Vej 30
2000 Frederiksberg
Telefon 38 15 66 00 (kl. 10-16)
Telefax 38 15 66 65
Internet: www.magisterbladet.dk
e-mail: magisterbladet@dm.dk

Al henvendelse vedr. abonnement og adresseændring: 38 15 66 00 og bed om medlemsafdelingen. Abonnement på Magisterbladet koster 225,50 kr. per kvartal.

Magisterbladet har redaktionel frihed

Redaktion:
Jakob Elkjær,
ansvarshavende redaktør
je@dm.dk

Tobias Dinnesen, digital redaktør
(på barsel), tdi@dm.dk

Troels Kølln, digital redaktør (vikar),
tko@dm.dk

Martin Ejlertsen, journalist
me@dm.dk

Pernille Siegumfeldt, journalist
psi@dm.dk

Thomas Bøttcher, journalist
tb@dm.dk

Anna Dalsgaard, journalist
ada@dm.dk

Farhiya Khalid, journalistpraktikant
fkh@dm.dk

Sidse Rølle Jakobsen, sekretær
srj@dm.dk

Direkte telefon:
38 15 66 52

Annoncer:
DG Media a/s
St. Kongensgade 72
1264 København K
Tlf. 70 27 11 55
Fax 70 27 11 56

Design og produktion:
Datagraf Communications
www.datagraf.dk

“Vi har brug for humanister og humanistiske ideer overalt i samfundet, ikke mindst i politik”.

ARTIKLER

7 Dansk arbejdsuge kortest i EU	18 Ukendt magister står til at blive borgmester	28 Rebild har Danmarksrekord i magistre	40 Alvorlig mangel på digitale kompetencer i det offentlige
8 Seks rektorer afviser interview om forskningsfrihed	19 Magister vil udfordre Odenses røde herredømme	30 Hvad har Niels Bohr, Gauguin og Stauning til fælles?	42 Magistrenes pensionskasse investerer i tobaksindustrien
10 Digitale arbejdsplatforme giver flere jobmuligheder	20 Kulturkongen	34 Tillidsfolk: Det er svært at engagere kollegerne	47 Færrest danske kvindelige ledere i Norden
12 Fra befæstning til klimaforsvar	25 “Rædsler i rundkørslen” sat til debat	36 Guide: Sådan går du på deltid uden at snyde dig selv	48 En klar sexchikanepolitik er første skridt
16 En filosofisk borgmester	26 Kulturen på valg		

Forsidefoto: Jesper Voldgaard

Oplag: 35.400 eksemplarer

ISSN 0903-7349

Kontrolleret af

DANSKE MEDIERS
OPLAGSKONTROL
Kontrolleret oplag: 35.977
i perioden 1.7.2016-30.6.2017

Produktionsplan:

Nr. 11 2017
Udkommer: den 8. december
Deadline debat: den 27. november
Deadline annoncer: den 29. november
Deadline kalender: den 29. november

Nr. 12 2018
Udkommer: den 12. januar
Deadline debat: den 21. december
Deadline annoncer: den 3. januar
Deadline kalender: den 3. januar

Nr. 2 2018
Udkommer: den 10. februar
Deadline debat: den 30. januar
Deadline annoncer: den 1. februar
Deadline kalender: den 1. februar

Spaar penge

FORBRUGS
FORENINGEN

på det du alligevel køber

10%
BONUS

2%
BONUS

9%
BONUS

10%
BONUS

MELD
DIG IND PÅ
www.FBF.nu

Gode grunde til at blive medlem

- Bonus i 4.000 butikker og 500 webshops
- 0,- kr. i kontingent første år
- Bonus på ALT – også det, på tilbud

Dansk arbejdsuge kortest i EU

Danskerne har over de seneste 13 år haft den korteste arbejdsuge og gennemsnitligt mindst overarbejde blandt de 28 EU-lande.

Danskerne er det folk i EU, som stempeler tidligst ud fra arbejdspladsen og vender snuden hjemad mod familie og personlige gøremål. Det fremgår af den nye rapport *Working time developments in the 21st century* fra Eurofound – Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene.

I en opgørelse over udviklingen i arbejdstid i perioden 1999-2014 i de enkelte EU-lande ligger Danmark med en 37-timers arbejdsuge lavest blandt de 28 EU-lande.

Danmark er kun undergået af Frankrig, som siden 2002 har haft en kollektivt aftalt arbejdsuge på 35,6 timer. Modsat den gangse opfattelse er det ikke sådan, at velstanden stiger med antallet af arbejdstimer. Det er Danmark et meget godt eksempel på, forklarer Jorge Cabrita, som er forskningsleder på Eurofound og en af hovedforfatterne bag rapporten.

“På trods af en af de korteste kollektivt aftalte ugentlige arbejdstider i EU, som også afspejler sig i de færreste ugentlige arbejdstimer i praksis, så scorer Danmark meget højt i alle mulige udviklingsindikatorer på europæisk og globalt plan”, siger Jorge Cabrita.

Kigger man på den faktiske arbejdstid, har Danmark også den korteste arbejdsuge med knap 38 timer. Her ligger Frankrig på 39 timer, og gen-

nemsnittet blandt de 13 gamle EU-lande på omkring 40,5 timer. Det tal har været stabilt de seneste 12 år.

Tallene i Eurofound-rapporten afspejler, at den ugentlige arbejdstid er et af de mange kompromiser mellem arbejdsmarkedets parter, og er derfor i sig selv ikke overraskende, forklarer Trine Pernille Larsen, som er lektor på FAOS på Københavns Universitet, der har leveret de danske tal til Eurofound-rapporten.

“At tallet ikke er højere end 38 timer, kan skyldes den høje andel af danske lønmodtagere, som arbejder på deltid. Nogle lønmodtagere vælger et deltidsjob frivilligt af forskellige årsager, mens andre har svært ved at få en fast fuldtidsstilling, da det primært er deltidsjob, der udbydes inden for nogle brancher”, siger Trine Pernille Larsen.

Kvinder arbejder som helhed mere end mænd

Det gennemsnitlige faktiske antal arbejdstimer for mænd og kvinder faldt i Danmark betydeligt mellem 2005 og 2007 og forblev relativt konstant siden. Udviklingen i dansk arbejdstid følger dermed trenden i EU, hvor den typiske ugentlige arbejdstid også har været faldende i en årrække – en tendens, som fortsatte mellem 2005 og 2015, forklarer Jorge Cabrita.

Kigger man nærmere på forskellene i arbejdstiden mellem kønnene, så er forskellen mellem danske mænds og kvinders arbejdstid ifølge Eurofound-rapport mindre, end den er for EU-gennemsnittet.

I 2015 arbejdede mandlige medarbejdere i Danmark i gennemsnit 3,7 timer mere end deres kvindelige kolleger, mens kløften mellem mænd og kvinder i EU's 28 lande er på 5,8 timer.

Det er dog ifølge medforfatteren til Eurofound-rapporten vigtigt at understrege, at denne forskel kun er i forbindelse med lønnet arbejde.

“Når der tages hensyn til ubetalt arbejde, arbejder kvinder i Danmark og i EU flere timer end mænd”, siger han.

I 2015 arbejdede kvinder i Danmark i gennemsnit 64 timer inklusive lønnet arbejde, pendling til og fra arbejde og ubetalt arbejde som husarbejde, pasning af børn eller pleje af voksne. Mænd arbejdede 61 timer i alt.

En anden vigtig udvikling, som det ifølge Jorge Cabrita er vigtigt at bemærke sig, er den langsomme stigning i andelen af arbejdstagere, der rapporterer, at de arbejder på deltid i op til 20 timer om ugen.

Den stigende andel deltidsarbejdende ser man faktisk i særlig grad i Danmark, viser de europæiske data om arbejdsvilkår: “Med en stigning fra 12 til 16 procent mellem 2005 og 2015 er Danmark et af de lande med en af de største stigninger på det område i EU”. <<

“Når der tages hensyn til ubetalt arbejde, arbejder kvinder i Danmark og i EU flere timer end mænd”.

Jorge Cabrita, forskningsleder i Eurofound

Følgende afviser at blive interviewet om Heine Andersens forslag til, hvad rektorerne bør gøre for at styrke forskningsfriheden:

KU,
rektor Henrik C. Wegener.

Aalborg Universitet,
rektor Per Michael Johansen.

CBS,
rektor Per Holten-Andersen.

Seks rektorer afviser inter

Staten og virksomhederne har fået alt for stor magt over dansk forskning. Det konkluderer sociolog og professor emeritus Heine Andersen i en ny undersøgelse. Vi fremlagde hans forslag for landets otte rektorer, men kun to af dem ville interviewes.

Erhvervslivet og staten har fået så stor magt over dansk universitetsforskning, at det i alvorlig grad kompromitterer forskningsfriheden. Det konkluderer Heine Andersen, sociolog og professor emeritus ved Københavns Universitet, i bogen "Forskningsfrihed – Ideal og virkelighed", der bygger på et omfattende materiale.

I bogen kommer Heine Andersen også med anbefalinger til, hvordan forskningsfriheden kan revitaliseres. Magisterbladet fremlagde dem for landets otte rektorer. Seks afslog at stille op til interview. To sagde ja.

Forskningsfrihed har længe været underbelyst

Lad os først få begrebet forskningsfrihed på plads. Hidtil har det nemlig været stort set ubeskrevet i dansk kontekst, konkluderer Heine Andersen.

"Der har stort set ikke været skrevet noget om forskningsfrihed i Danmark tidligere – på trods af de store og talrige reformer, der er gennemført siden 70'erne", siger han.

Til gengæld er begrebet udførligt udredt i internationale erklæringer. Og Heine Andersen opsummerer:

"Kort fortalt kræver forskningsfrihed for det første frihed på tre niveauer: det individuelle, det kollektive og det institutionelle. For det andet kræves, at forskerne frit kan styre hele forskningsprocessen – det vil sige vælge emne, forskningsspørgsmål, teorier, metode – og at de frit kan udtale sig og publicere under hele processen".

Stat og marked bestemmer

Den slags frihed har trange kår på de danske universiteter i dag, konkluderer Heine Andersen.

"Universiteternes ledelser har blikket rettet opad for at fange de signaler, der kommer oppefra – og prøver på at tilpasse sig dem. Der er ikke noget incitament til at høre efter, hvad forskerne siger", siger han.

Dels skal universiteterne udføre deres myndighedsbetjening. Det vil sige, at de skal forske på bestilling fra styrelser og ministerier. Dels har de store statslige fonde og virksomhedernes fonde fået mere og mere magt: Eksterne aktører betaler i dag knap halvdelen af universiteternes forskning via mere eller mindre øremærkede bevillinger og bestillingsopgaver.

Det store problem er – ifølge Heine Andersen – at fondene gør betydelige indhug i universiteternes basisbevillinger, fordi de kun finansierer forskningsprojekterne delvist. Hvis en fond delvist vil finansiere et

nyt forskningscenter på et universitet, kan universitetet blive tvunget til at fyre forskere på andre områder for at få råd til at drive centret.

Basismidlerne skal fredes

Derfor lyder Heine Andersens vigtigste anbefaling til, hvordan forskningsfriheden kan revitaliseres:

"Stop brug af basismidler til medfinansiering af underfinansierede eksterne projekter fra velhavende mæcener og virksomheder, der nyder store skattefordele".

Magisterbladet beder rektorerne på landets otte universiteter om at forholde sig til anbefalingen. På DTU og SDU siger rektorerne ja til at deltage. De øvrige takker nej.

Anders Overgaard Bjarklev er formand for Rektorkollegiet, talsmand for Danske Universiteter og rektor på DTU.

IT-Universitetet,
rektor Mads Tofte.

INGEN KOMMENTARER

RUC,
rektor Hanne Leth Andersen.

INGEN KOMMENTARER

Aarhus Universitet,
rektor Brian Bech Nielsen.

INGEN KOMMENTARER

view om forskningsfrihed

Er du enig i, at en stor del af definitionsmagten er gledet fra forskningsmiljøet og over til eksterne bevillingsgivere?

“Nej, det er jeg ikke”, siger Anders Overgaard Bjarklev:

“Hvis ikke vi havde en ekstern forskningsfinansiering, så var der meget forskning, vi aldrig fik udøvet”.

“Og jeg er fuldstændig tryk ved, at når vores forskere udøver forskning, der er finansieret af store private fonde, så genereres der viden, som også har almennyttige formål”, siger han.

“Vi er i sektoren enige i, at der er en grænse”

Magisterbladet fremlægger anbefalingen om, at basismidler ikke skal medfinansiere eksterne projekter, for Anders Overgaard Bjarklev.

“Vi er i sektoren enige i, at der er en grænse”, medgiver han.

Han pointerer, at de statslige fonde typisk stiller lave krav om egenfinansiering. Til gengæld stiller de private fonde typisk høje krav, men om dem siger Anders Overgaard Bjarklev:

“Jeg er helt sikker på, at hvis ikke vi havde de midler, så ville der være rigtig meget viden, vi ikke fik skabt”.

SDU-rektor anerkender problemet

Magisterbladet fremlægger også anbefalingen for Henrik Dam, rektor på SDU.

“På den ene side synes jeg ikke, at SDU skal nægte at støtte en forsker eller en gruppe af forskere, der har fundet ekstern finansiering, men som ikke har fundet tilstrækkelig finansiering til at gennemføre et projekt”, skriver han i en mail og fortsætter:

“På den anden side kan der være situationer, hvor tilsagn om medfinansiering ikke kan gives, eftersom det ville medføre en for stor binding af basismidler. Vi må derfor løbende finde den rette balance mellem basismidler og ekstern finansiering, herunder medfinansiering af eksterne projekter”.

Heine Andersens svar:

“Det kunne jo være, at vi havde fået anden viden, som var vigtigere og mere original, hvis forskerne havde

fået lov til at råde over basismidlerne”.

Rektorer: Korttidsansættelser er problematiske

Et andet stort båndspænd for forskningsfriheden er – ifølge Heine Andersen – at to tredjedele af landets universitetsforskere i dag er korttidsansatte. Det vil sige, at de typisk bliver hyret til forskningsprojekter, der allerede er designet af andre. Længerevarende kontrakter vil give forskerne større forskningsfrihed, vurderer Heine Andersen.

Anders Overgaard Bjarklev anerkender problemstillingen.

“Det er noget, vi arbejder meget målrettet med. Vi ønsker ikke, at der skal være flere korttidsansættelser end højst nødvendigt”, siger han.

“For eksempel gør vi det på DTU, at vi bruger de penge, vi tjener, til at stykke sammen til langtidsansættelser. Vi venter ikke med at ansætte en lektor, til vi har en statslig basisfinansiering”, siger han.

Også Henrik Dam anerkender problemet:

“Jeg er enig i, at der skal være tryk i ansættelsen, men for at få et godt forskningsmiljø er det ofte nødvendigt med både tidsubegrænsede og tidsbegrænsede ansættelser. Det er meget forskelligt fra miljø til miljø, hvad der er den korrekte balance, og jeg mener derfor ikke, at man skal sætte et generelt loft”.

Forskningsfriheden er også udsat for andre båndspænd, skriver Heine Andersen. For eksempel “mundkurvskontrakter”, hvor myndigheder pålægger forskere en tavshedspligt.

Anders Overgaard Bjarklev mener, at en tidsbegrænset tavshedspligt nogle gange giver mening. Men samtidig siger han:

“Jeg går helt og aldeles ind for, at hvis en forskers arbejde peger i en bestemt retning, så har forskeren lov til at udtrykke det”. <<

Digitale arbejdsplatforme giver flere jobmuligheder

Det er især midlertidigt ansatte og studerende, der udbyder deres arbejdskraft på digitale platforme, viser ny rapport. Flexibiliteten og muligheden for at få foden indenfor på arbejdsmarkedet trækker. Men udbyderne risikerer at blive det nye proletariat.

Alle kan i princippet byde ind på opgaven på de digitale arbejdsplatforme, forklarer freelancer Hans Stokholm Kjer: "Du aner ikke, om du er i konkurrence med en gymnasieelev, som på ingen måde har de samme faglige kvalifikationer og kvalitetsstandarder som dig selv".

Hans Stokholm Kjer klikker sig ind på Amino.dk og fører musen op til menuen med freelanceopgaver. Øjnene glider hurtigt ned over computerskærmen. Det gælder om at være hurtig, hvis han vil byde ind på en af dagens

opgaver. Kunderne har travlt. Flere af dem har brug for kvalificerede tekstforfattere.

Hans Stokholm Kjer er en af de omtrent 42.000 danskere, der inden for det seneste år har udbudt sin ar-

bejdskraft via en digital arbejdsplatform.

Tallet stammer fra en ny videnskabelig undersøgelse fra Forskningscenter for Arbejdsmarkeds- og Organisationsstudier (FAOS), der for første gang har kortlagt danskernes brug af digitale arbejdsplatforme.

Undersøgelsen viser, at studerende og midlertidigt ansatte er overrepræsenterede i forhold til deres andel af befolkningen.

"Det er altså nogen, som enten bruger arbejdsplatformene som en supplerende indtægtskilde eller som en

HVAD ER EN DIGITAL ARBEJDSPLATFORM?

- En digital arbejdsplatform er en platform, der udbyder og efterspørger arbejdskraft.
- Worksome, Amino og Happy Helper er blandt de mest kendte danske arbejdsplatforme, hvoraf Worksome er den største med over 2.000 freelancere og specialister tilknyttet.
- De store globale arbejdsplatforme som Upwork, PeoplePerHour og Freelancer.com opererer også på det danske marked.

mulighed for at få foden inden for på arbejdsmarkedet,” siger Anna Ilsøe, der er en af forskerne bag rapporten.

Konkurrerer på prisen

I praksis fungerer de digitale arbejdsplatforme på den måde, at de, der udbyder deres arbejdskraft, opretter en profil, hvor de fortæller, hvem de er, og hvad de kan. I princippet kan kunden henvende sig direkte til freelanceren via platformen, men oftest sætter kunden opgaven i udbud:

“Det betyder, at alle i princippet kan byde ind på opgaven. Du aner ikke, om du er i konkurrence med en gymnasieelev, der bare er interesseret i at tjene lidt lommepenge, og som på ingen måde har de samme faglige kvalifikationer og kvalitetsstandarder som dig selv”, forklarer Hans Stokholm Kjer.

Han er 51 år og har været selvstændig projektmager og tekstforfatter, siden han blev færdig som bachelor i kommunikation og musik i 1991. For tiden har han en deltidstilling som kommunikationsmedarbejder i Thisted Kommune og driver ved siden af to virksomheder, Kjers Kommunikation og Tekstspot. Man kan også følge Hans Stokholm Kjer på magisterbladet.dk, hvor han blogger om livet som selvstændig.

“Lige i øjeblikket har jeg masser at lave, men hvis der indimellem er et hul i kalenderen, kan de digitale arbejdsplatforme være en måde at fylde hullerne ud på”, fortæller Hans Stokholm Kjer.

Som regel er lønnen dog for dårlig til, at det kan svare sig:

“Der er masser af gode opgaver på de digitale arbejdsplatforme, men problemet er, at folk ligger og underbygger hinanden. Derfor er de digitale arbejdsplatforme mindre attraktive for én som mig, som er vant til at levere kvalitet til en ordentlig pris”, siger Hans Stokholm Kjer.

Mangel på dialog

Ofte vælger kunden den freelancer, der kan gøre det billigst. Så hvis man vil have en chance for at vinde en opgave, skal man kunne give en god pris og

være grundig i sin beskrivelse af, hvordan man vil udføre opgaven.

“Der, hvor det fungerer godt, er på de platforme, hvor man er i dialog med kunden. Her har du mulighed for at forklare kunden, hvad han får for pengene. Men som regel er der ingen dialog. Du byder bare ind med en pris, og hvis du vil gøre dig nogen forhåbninger om at få opgaven, er du tvunget til at gøre det til en meget lav timepris”, siger Hans Stokholm Kjer.

Undersøgelsen fra FAOS viser da også, at flertallet af de danskere, der har tjent penge via en digital arbejdsplatform, har tjent under 25.000 kr. på et år. Det er med andre ord ikke nogen guldgrube.

En stor fordel

Til gengæld er der en masse fleksibilitet og autonomi forbundet med de digitale arbejdsplatforme. Og det er ifølge forsker Anna Ilsøe med til at gøre dem attraktive.

“Fleksibiliteten er en stor fordel. Ikke kun for studerende og soloselvstændige, men også for folk, der fx har været sygemeldt og endnu ikke er klar til at komme tilbage i en stilling på fuld tid”, siger Anna Ilsøe.

Det samme gælder for arbejdsløse og udlændinge, der kan have svært ved at komme ind på arbejdsmarkedet ad de traditionelle veje. Men

Anna Ilsøe peger på, at de digitale arbejdsplatforme har nogle særlige vilkår, man skal være opmærksom på:

“Det er nogle helt andre vilkår, man arbejder under, i forhold til lønmodtagere. For eksempel skal man selv betale til pension og forsikring og lægge penge fra til ferie, og det er langt fra altid, at lønniveauet afspejler det”, siger hun.

Hjælp til at prissætte

For Hans Stokholm Kjer er livet som selvstændig et bevidst valg. Han elsker den frihed og fleksibilitet, der følger med. Men han frygter, at de digitale arbejdsplatforme ender med at gøre freelancere til det nye proletari-

at, hvis ikke fagforeningerne kommer mere på banen.

“Som løsarbejdere er vi på egen hånd. Det er svært at forestille sig, at man kan lave kollektive aftaler, men fagforeningerne kunne for eksempel hjælpe os med at kigge på vores vilkår og lære os, hvordan vi prissætter os bedst muligt og sikrer, at betingelserne er i orden”, siger han.

Formand for Dansk Magisterforening Camilla Gregersen er enig i, at der skal handles, og understreger, at arbejdet allerede er i fuld gang:

“Der er flere planer, hvor Dansk Magisterforening kan gøre en forskel, og det er vigtigt, at vi gør det tidligt i arbejdsplatformenes barndom, før løbet er kørt. Det gør vi ved at påvirke politikerne til at sikre, at arbejdsplatformene juridisk lever op til samme regulering som enhver anden arbejdsplads, men også ved at vi får lavet nogle aftaler med de dominerende platforme, så vi undgår dumping af arbejdsforholdene”, siger Camilla Gregersen. <<

FAKTA OM UNDERSØGELSEN

- Rapporten fra FAOS viser, at omkring halvdelen af udbyderne på de digitale arbejdsplatforme er erhvervsaktive (47 procent), mens lidt mere end hver tredje er studerende (36 procent), og cirka hver tiende er arbejdsløs (9 procent).
- De fleste af udbyderne på arbejdsplatformene har en erhvervs- eller gymnasial uddannelse (46 procent). Der er dog også en betydelig del af udbyderne, der har gennemført en mellemlang videregående uddannelse (20 procent) eller en lang videregående uddannelse/ph.d. (12 procent).

Kilde: “Digitalisering af arbejdsmarkedet”, rapport fra Forskningscenter for Arbejdsmarkeds- og Organisationsstudier (FAOS), Københavns Universitet

“Som regel er der ingen dialog. Du byder bare ind med en pris”.

Hans Stokholm Kjer, selvstændig

“Man kan sige, at vi løser nutidige og fremtidige udfordringer med hjælp fra fortiden”.

Dorthe Rømø, cand.scient. i biologi

REGNVANDSBASSIN I FÆSTNINGSKANALEN I TRE ETAPER

Det åbne regnvandsbassin vil bestå af tre etaper:

Etape 1: Løber fra Lyngby Hovedgade til Toftebæksvej. 11 meter bredt og 1 meter dybt.

Etape 2: Løber fra Toftebæksvej til Klampenborgvej. Etappen består af et overjordisk spejlbassin, der er 6 meter bredt og en halv meter dybt med et underjordisk bassin på 2.500 m³, som hydraulisk forbinder etape 1 og 3. Spejlbassinet kommer til at ligge bag Lyngby Storcenter, og vandet kommer fra en grundvandssænkning ved Lyngby Storcenter.

Etape 3: Ermelundskilen mellem Klampenborgvej og motorvejen. Et cirka 700 meter langt bassin opdelt af tre stemmeværker, som kan åbne og lukke for vandet, da der er et fald på 3 meter fra motorvejen til bassinet. Bassinet er 11 meter bredt og 1 meter dybt.

Dorthe Rømø er leder af et stort klimatilpasningsprojekt i Lyngby-Taarbæk Kommune. Her ved den overdækkede fæstningskanal, som var en del af Københavns Befæstning, og som nu spiller en stor rolle i klimatilpasningen af Kgs. Lyngby.

FRA BEFÆSTNING TIL KLIMAFORSVAR

En fredet fæstningskanal skal klimatilpasse Lyngby-Taarbæk Kommune. Som en del af Københavns Befæstning blev kanalen etableret i 1880'erne og skulle i tilfælde af krig skabe oversvømmelser for at holde fjenden væk. Nu skal kanalen sørge for, at der ikke sker oversvømmelser i området.

I **Lyngby-Taarbæk Kommune** nord for København har man, som mange andre steder i Danmark, oplevet klimaforandringerne på tæt hold i form af oversvømmede kloakker og vand på vejene. Derfor er Lyngby-Taarbæk Forsyning nu i gang med klimatilpasning af Kgs. Lyngby som opfølgning på spildevandsplanen og klimatilpasningsplanen, som regeringen pålagde alle kommuner at udforme efter det voldsomme skybrud i sommeren 2011.

Projektet går ud på at adskille kloakvand fra regnvand i et større opland ved at lægge regnvandsrør ved siden af kloakrørene og at genåbne Fæstningskanalen, der skal modtage alt regnvand. Fæstningskanalen skal fungere som regnvandsbassin, der renser vandet, inden det ledes videre. Dermed skaber man større volumen i det samlede spildevandssystem og undgår oversvømmede veje, og at forurenede vand løber ud i Mølleåen, når der er overløb fra forsyningens kloakbassin.

“Man kan sige, at vi løser nutidige og fremtidige udfordringer med hjælp fra fortiden”, siger cand.scient. i biologi

Dorthe Rømø på en spadseretur langs den overdækkede fæstningskanal.

Fortiden kan løse nutidens klimaudfordring

Når man går på den kombinerede gang- og cykelsti, som løber som en grøn kile gennem Lyngby, tænker man ikke lige over, at man går oven på en gammel fæstningskanal, som var en del af Københavns Befæstning fra 1888 til 1920, og som skulle beskytte København mod fjendtlige angreb. Hvis der udrød krig, kunne man overraske fjenden ved at oversvømme store områder med cirka 11 millioner m³ vand, der blev lukket ud fra Furesøen og via Lyngby Sø ledt ud i Fæstningskanalen. Nu skal Fæstningskanalen omvendt sikre Lyngby og omegn mod oversvømmede kloakker og vand på vejene som et led i kommunens klimatilpasningsplan.

Dorthe Rømø er leder af klimatilpasningsprojektet i Lyngby-Taarbæk Forsyning og har dermed ansvaret for hele projektet og et budget på en halv milliard.

“Vi kan løse regnvandspresset, som opstår på grund af klimaforandringer, og samtidig kan vi opfylde målet for vores vandplan, som handler om at rense det vand, som løber ud i Mølleåen. Når det regner, får vi overløb med spildevand fra kloakbassinet. Det løber ud i åen, og det er ikke superrent. Det er fyldt med næringsstoffer som kvælstof og fosfor, og det skal vi reducere i forhold til statens vandplaner”, siger Dorthe Rømø og forklarer, at det kan gøres ved at bruge Fæstningskanalen som et åbent regnvandsbassin.

“Mens vandet opholder sig i kanalen, renses det via sedimentation. Det vil sige, at næringsstofferne falder til bunden, inden vandet ledes ud i Mølleåen. Opholdstiden i kanalen gør, at vandet har en god kvalitet, når det løber ud”.

Stort myndighedsprojekt

Det er et stort projekt med mange interessenter og mange delelementer, der skal falde i hak.

“Alene myndighedsprojektet er i sig selv meget stort. Vi skal fx have til- >>

Vandkvaliteten i Mølleåen i Lyngby-Taarbæk Kommune nord for København skal forbedres ved at reducere det regnvandsbetingede spildevandsoverløb fra Stades Krog-bassinet til Mølleåen. Fæstningskanalen, som ses på kortet, skal fungere som et åbent regnvandsbassin, der renser vandet fra oplandet, inden det løber ud i Mølleåen.

» ladelse fra Slots- og Kulturstyrelsen til at bruge Fæstningskanalen, vi skal have dispensation fra lokalplanen for at fælde fredede popler i Lyngby, og vi skal flytte eller genopbygge 44 kolonihavehuse”, siger Dorthe Rømø.

Forslaget har været i høring, og det har været oppe på et borgermøde i kommunen, og borgerne tog godt i mod forslaget.

“De var mest bekymrede for det store gravearbejde, og hvordan det vil genere trafikken”, siger Dorthe Rømø, som sammen med projektets rådgiver skal lægge det puslespil, det er at få gravearbejdet til at gå op, når man skal lægge regnvandsrør ved siden af kloakerne.

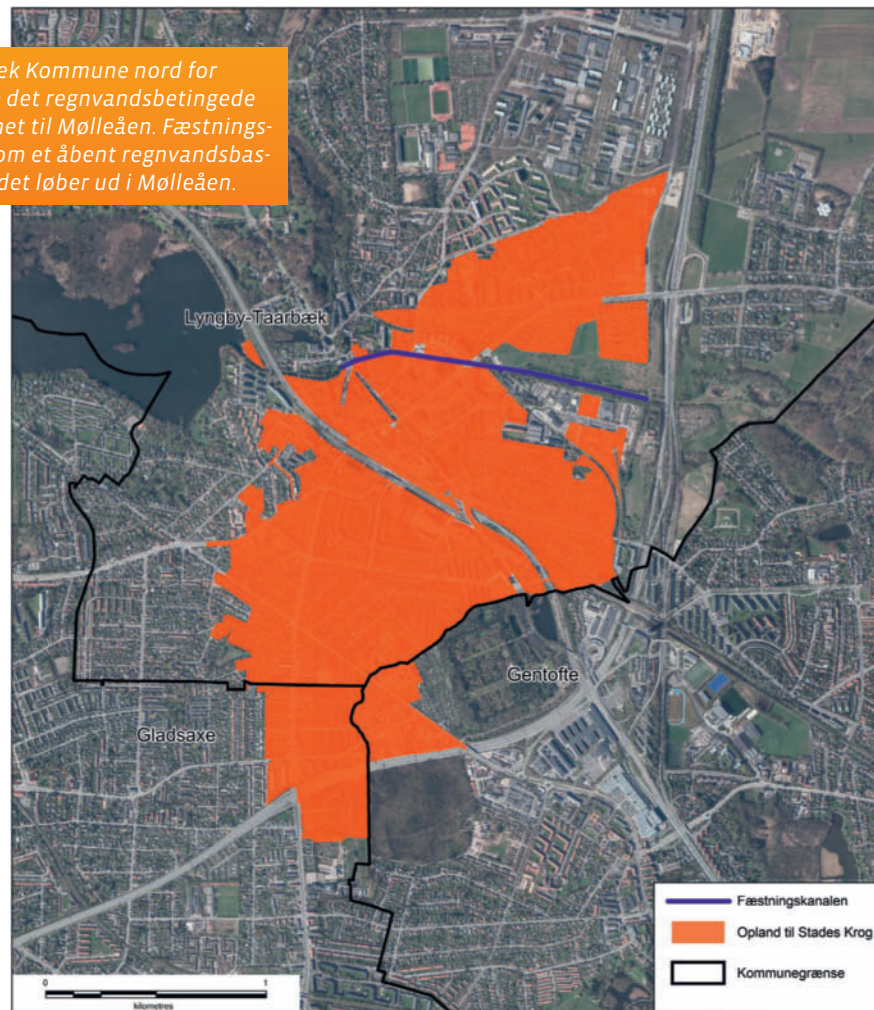
Nye rekreative områder ved Fæstningskanalen

En genåbning af Fæstningskanalen vil skabe nye rekreative områder i kommunen, og det er let at forestille sig hyggelige caféer, folk på picnic og legende børn langs den vandfyldte kanal. Dermed følger Lyngby-Taarbæk Kommune i sporene på flere andre kommuner, som vælger at skabe nye rekreative områder som en del af klimasikringsplanerne.

“Og selv om det rekreative kun er en sidegevinst, synes vi, det har stor værdi for borgerne, at der kommer vand i kanalen igen, og at vi kan fortælle historien om Københavns Befæstning, samtidig med at vi gør noget ved de kendte problemer med klimaforandringer i form af mere nedbør”, siger Dorthe Rømø.

Fredningen skaber en unik mulighed for klimatilpasning

Fredninger er oftest en stor udfordring for projekter, men i dette tilfælde sætter den rammen for en unik mulighed for at klimatilpasse i Kgs. Lyngby. Der er dog mange udfordringer forbundet

med et historisk fortidsminde. Lyngby-Taarbæk Forsyning skal have fredningsnævnets godkendelse og tilladelse fra Slots- og Kulturstyrelsen til at genåbne kanalen efter museumsloven og lade den indgå i klimatilpasningen. Derfor har Dorthe Rømø haft en løbende dialog med styrelsen, ligesom hun har haft det med de øvrige interessenter.

Det er fx en udfordring, at der skal være en beskyttelseslinje på 100 meter omkring fredede fortidsminder, blandt andet for at beskytte fortidsmindets landskabelige fremtræden. Og et sted ved kanalen er der bygget så tæt, at man af funktionsmæssige årsager er nødt til at lave en indsnævring af landskabet, uden at det dog berører selve kanalen.

Man kan heller ikke ændre linjeføringen for et fredet fortidsminde, og derfor er Lyngby-Taarbæk Forsyning nødt til at flytte og genopføre 44 kolonihaver i Ermelundskilen, som ligger lige der, hvor kanalen løber.

Haverne kommer heldigvis til at ligge et bedre sted, så ejerne er medspillere, og det er Dorthe Rømø glad for.

“Det er den bedste og den billigste måde at klimatilpasse Kgs. Lyngby og rense vandet på. Vi har en tidsplan med en slutdato i 2025 og har lige haft lokalplanen i høring, så nu glæder jeg mig til komme videre med projektet. Vi kunne godt løbe afsted nu, men rigtig mange instanser skal ind over, som i en eller anden grad kan forsinke det. Hvis nu Slots- og Kulturstyrelsen ikke kan godkende den planlagte udformning af Fæstningskanalen og de nære omgivelser, skal vi gentænke, genberegne, tegne hele eller dele af projektet, lave ny lokalplan og lave en ny høring”, siger hun.

“Derfor håber og formoder jeg også, at det lykkes at få de nødvendige dispensationer og tilladelser”, siger hun. <<

LEGO HYLDER KVINDelige RUMPIONERER

Omsider er LEGOs rumunivers ikke alene befolket af små klodsede mænd. I den seneste æske kan børn og andre fans finde fire vigtige kvindeskikkelser i amerikansk rumhistorie: astronomen Nancy Grace Roman, der opfandt Hubbleteleskopet, datamatikeren Margaret Hamilton, der udviklede software til Apollomissionerne, samt Sally Ride og Mae Jemison, de første amerikanske kvinder i rummet.

29,7 %

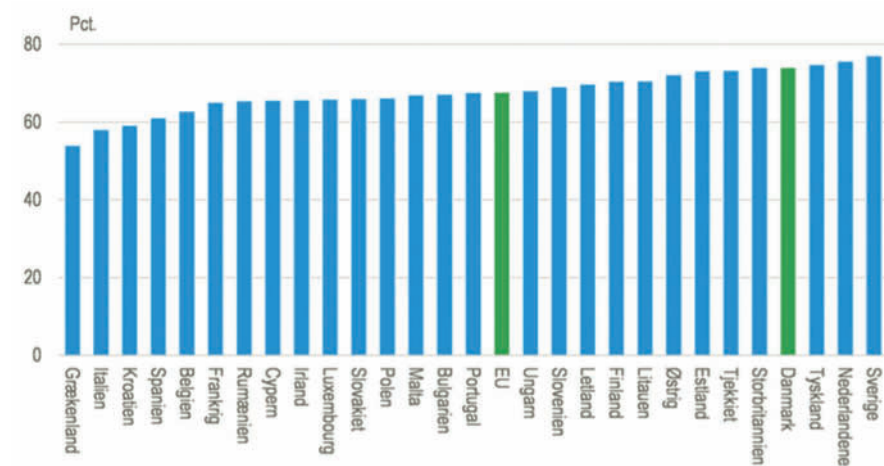
Så stor er den samlede andel af kvinder i landets byråd. I Region Hovedstaden er der flest kvinder i kommunalpolitik, i Nordjylland færrest. Det er KVINFO, der forud for valget 21. november har kigget på kønsrepræsentationen i regions- og kommunalpolitik. KVINFOS opgørelse viser også, at 11,2 procent af borgmestrene er kvinder, ligesom 9,8 procent af kommunaldirektørerne og 60 procent af regionsrådsformændene er kvinder.

ISÆR 6 TING GØR OS GLADE PÅ JOBBET

Det allervigtigste for jobtilfredsheden blandt danske lønmodtagere er en støttende leder. Det viser en undersøgelse fra Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø, NFA, som baserer sig på spørgeskemabesvarelser fra 10.000 personer. De 6 mest afgørende faktorer er i rækkefølge:

1. En støttende leder
2. Indflydelse på arbejdet
3. Social støtte fra kolleger
4. At jobbet ikke er fysisk hårdt
5. Motion på jobbet
6. Sund mad på arbejdet.

Samlet beskæftigelsesfrekvens i EU, 15-64-årige, 2. kv. 2017

Kilde: Eurostat, Labour Force Survey.

Højtuddannede mænd har lavere beskæftigelse end EU-gennemsnit

Med en beskæftigelsesfrekvens på 74 pct. blandt de 15-64-årige ligger Danmark fjerdehøjest i EU sammen med briterne. Det viser de seneste tal fra Eurostat. Undertaget er gruppen af højtuddannede mænd, som har en frekvens på 87,3 procent mod EU-gennemsnittets 88 procent.

“Når jeg ser, hvor mange dygtige kolleger der har været med som både rådgivere og eksperter, så bliver jeg frustreret over, at DR spænder dem foran den vogn. Min første reaktion var: Pis. Nu skal vi have den her diskussion igen”.

Jes Fabricius Møller, historieprofessor på KU, ærgres sig over, at DR ifølge ham med rette kan høste borgerlig kritik for at have fokuseret på en kommunist og en socialdemokrat i sidste afsnit af tv-serien “Historien om Danmark”.

En filosofisk borgmester

Som kandidat i idehistorie har Middelfart-borgmester Johannes Frydslund Jensen nogle værktøjer til at se kommunens opgaver og løsninger fra flere forskellige vinkler, fortæller han.

Man kan ikke se det på ham. Den mørke blazerjake kunne lige så godt have siddet på en advokat eller en bankmand.

Men når han åbner munden, og de abstrakte termer som "vidensdimensioner" og referencer til "fællesskaber" og målet om at "vinde sjæle" strømmer ud, kan man godt fornemme, at Middelfarts borgmester, Johannes Frydslund Jensen, er en af de sjældne med humanistisk universitetsbaggrund.

Der er faktisk ikke andre kommuner, der kan prale af at have en cand.mag. i idehistorie som borgmester, men hans hverdag er lige så konkret som alle andre borgmestres.

"Som politiker gælder det ikke om at bestemme ser-vicestandarder – om der skal

være 1 eller 2 nattevagter på plejehjemmet eller 26 børn i klasserne. Det gælder om at lede lokalsamfund", siger han.

Men selv om hans mål og visioner har et højt abstraktionsniveau, kan de sagtens hænge sammen med de hverdagspolitiske beslutninger. Som eksempel fortæller han om landsbyen Føns, hvis mange oliefyre var en miljø- og klimamæssig bet, dengang han var formand for kommunens miljø- og energiudvalg.

"Ud fra en klassisk kommunal planlægningstanke ville man beslutte, at alle i Føns så skulle have fjernvarme. Så kunne de få trukket et rør fra fjernvarmeanlægget, og så ville problemet være løst. Til gengæld ville borgerne være rasende over at få sådan en løsning trukket ned over hovedet", fortæller han.

I stedet fandt Johannes Frydslund Jensen og hans embedsmænd inspiration på Samsø, hvor man driver mikrofjernvarmeanlæg. Og sådan et er der nu også i Føns.

"De ville have noget at være fælles om, og nu er de

"Det handler om at vinde sjæle frem for bare at beslutte".

Johannes Frydslund Jensen (S), idehistoriker og borgmester

fælles om deres nærvarmeanlæg, og de er dybt engagerede. Det handler om at vinde sjæle frem for bare at beslutte".

Arbejde kom før uddannelse

43-årige Johannes Frydslund Jensen er helt ny i borgmesterfaget. Gennem 31 år har byens førstemand heddet Steen Dahlstrøm. Men da han i sensommeren måtte trække sig på grund af stress, var Johannes Frydslund Jensen som kronprins i den lokale socialdemokratiske partiforening den naturlige afløser. Som politiker er han til gengæld særdeles erfaren. Lige siden han som 13-årig elevrådsformand på egen hånd arrangerede et weekendtræf for alle Fyns elevrødder, har han været om sig med politisk arbejde. Som ung blev han hentet til København for at arbejde i DSU-sekretariatet, som han blev leder for, og siden har han blandt andet været udviklingschef på Esbjerg Høj-

skole og programchef på erhvervsakademiet IBC.

Derfor har han heller ikke fulgt et traditionelt studieforløb på universitetet. Kandidatgraden i idehistorie er taget på åbent universitet ved siden af erhvervsarbejdet.

"Måske har det haft en betydning, at det er arbejdet, der er kommet først for mig, og ikke uddannelse. Jeg har haft engagement i mine omgivelser og brugt mit arbejde som skelet, hvor jeg har hængt forskellige vidensdimensioner, indsigter og udfordringer fra uddannelsen".

Vil udbygge fællesskaber

Når Johannes Frydslund Jensen til november går til genvalg som borgmester, er det ikke på baggrund af titlen som idehistoriker. Hans primære kvalifikation er de erfaringer, han har fra sit arbejdsliv og det politiske virke. Men den idehistoriske ballast har givet ham nogle værktøjer, som også kan være med til at udvide den lokalpolitiske horisont.

"Det, filosofien kan, er at tage en ide eller tanke og trække det til ekstremerne. Tag eksempelvis lokalplanen for Staurby Skov og se på ideen om natur. Er naturen noget, vi mennesker skal underlægge os, eller et mål i sig selv, som vi som menne-

Selv om borgmester Johannes Frydslund Jensens mål og visioner har et højt abstraktionsniveau, kan de sagtens hænge sammen med de hverdagspolitiske beslutninger, understreger han.

DJØFÆRE, LÆRERE OG LANDMÆND SIDDER PÅ BORGMESTERSTOLENE

Magisterbladet har gennemgået og kategoriseret danske borgmestres uddannelsesbaggrund, blandt andet på baggrund af borgmestrenes profiloplysninger på KL's og Altingets hjemmesider.

Uddannelsesbaggrund	Antal
Bankuddannelse	5
Detailhandelsuddannelse	3
Handelsuddannelse	8
Håndværkeruddannelse	6
Ikke afsluttet studier	4
Kandidat HUM	3
Kandidat jordbrug	5
Kandidat SAMF	21
Landbrugsuddannelse	11
Læreruddannelse	15
Militæruddannelse	3
Politiuddannelse	2
Sygeplejerskeuddannelse	1
Kandidat TEK	3
Andet	6
Diplomingeniør	2
I alt	98

Hvorfor er så få magistre borgmester? Få forklaringen på **MAGISTERBLADET.DK**

Borgmester Johannes Frydslund Jensen har ikke planer om at få bygget mindesmærker over sin borgmestertid. Han vil hellere bygge fællesskaber, siger han.

skeart har et særligt ansvar for? Man kan tage forskellige positioner, udfordre sagen og finde en afklaring”.

Under interviewet spadserer vi ned langs kystpromenaden mod Lillebælt, forbi Kulturøen – byens kulturelle og arkitektoniske stolthed, hvis man da lige ser bort fra de to broer over bæltet. Johannes Lunds-fryd Jensen har ikke planer om mindesmærker i form af bygninger eller anlæg over sin borgmestertid. Men det med fællesskaberne vil han gerne udbygge – på kryds og tværs af borgere, erhvervsliv og politikere.

Uddannes til politikere

Som cand.mag. i idehistorie er han en af kun 3 borgmestere i Danmark med humanistisk kandidatgrad. Scient.er er der slet ingen af. Johannes Frydslund Jensen konstaterer, at der i landspolitik er en stigende tendens til, at politik bliver et erhverv, man uddan-

ner sig til allerede som ung, typisk gennem en samfundsvidenskabelig uddannelse. Men han gætter også på, at der kan være en væsensforskkel mellem fagområderne.

“Måske er der en tendens til, at cand.mag.er og scient.er er meget dedikerede til det, de laver, og derfor har de også lidt sværere ved at skulle gå på kompromis. Og det at føre politik kræver en pragmatisk tilgang, hvor man skal kunne se sig selv i øjnene, selvom man træffer valg, der går ud over nogle mennesker”.

Men ikke desto mindre ærgres han sig over, at der ud over ham selv kun sidder to cand.mag.er som borgmestere.

“Vi har brug for humanister og humanistiske ideer overalt i samfundet, ikke mindst i politik. Og vi har i det hele taget brug for, at politikerne afspejler det samfund, vi lever i”. <<

Ukendt magister står til at blive borgmester

Aktiv og arbejdsom, men uprøvet og ukendt. Ninna Hedeager Olsen står til at blive borgmester i København for Enhedslisten efter kommunalvalget.

Ninna Hedeager Olsen.

Et navn, man måske ikke har hørt så ofte, men det vil snart ændre sig.

Ninna Hedeager Olsens navn er allerede kendt på undervisningsgangene på professionshøjskolen Metropol. Her har hun arbejdet i syv år som lektor i arbejdsmarkedspolitik og har i seks år været tillidsrepræsentant på Institut for Ledelse og Forvaltning.

Hun har som tillidsrepræsentant netop været vant til at slå i bordet og tale op imod ledelsen på kollegaernes vegne, men nu skal hun pludselig selv til at være en del af ledelsen med ansvar for en stor forvaltning. For efter kommunalvalget den 21. november bliver Ninna Hedeager Olsen sandsynligvis borgmester i Københavns Kommune, da hun er spidskandidat for Enhedslisten.

Hendes kollega Morten Kabell, der er den nuværende teknik- og miljøborgmester, genopstiller nemlig ikke på grund af partiets rotationsregler.

I begyndelsen af februar vandt Ninna Hedeager Olsen urafstemningen i Enhedslisten over partikammerat og gruppeformand Rikke Lauritzen, som ellers blev støttet af profiler som Johanne Schmidt-Nielsen og Stine Brix fra partiets top på Christiansborg.

Roller som kommende borgmester skal Ninna Hedeager Olsen vænne sig til, men hun tror, at hun kan trække på sin erfaring fra sin rolle som tillidsmand, fordi hvervet har givet "træning i kompromisets kunst".

De sidste tre et halvt år har Ninna Hedeager Olsens siddet i beskæftig-

sesudvalget i Borgerrepræsentationen for Enhedslisten. Hendes politiske såvel som faglige hjerte banker for beskæftigelsesområdet, og valget af både uddannelse og karriere flugter med hendes politiske passion.

Ninna Hedeager Olsen blev færdiguddannet på Roskilde Universitet i 2010 som kandidat i arbejdsmiljøplanlægning, hvilket hun underviste i på Metropol, indtil hun for nylig blev frikøbt til at føre valgkamp.

"Jeg har i min uddannelse og undervisning specialiseret mig i arbejdsmiljø og arbejdet meget med fagbevægelsen og sociale klausuler. Det har gavnet mig meget i kampen for et godt arbejdsmiljø i forhold til de kvalitetskriterier, som underleverandører, der arbejder for kommunen, skal leve op til", fortæller Ninna Hedeager Olsen.

Hvor reelle politiske problemstillinger fra kommunalpolitik har været anvendt i hendes undervisning, beskriver hun lektorstillingen som et fagligt perspektiv, der har hjulpet hende væk fra den boble, Rådhuset kan være.

Og selv om arbejdet fylder meget, så fylder det ikke det hele. Den 36-årige nørrebroenser giver sig også tid til at drikke fadøl med vennerne. Det være sig på den højtråbende tribune til en fodboldkamp med den københavnske arbejderboldklub Frem eller til en heavy-koncert under metalfestivalen Copenhell.

Kompromisløs

Ninna Hedeager Olsen bliver beskrevet som en aktiv og arbejdsom politiker af både politiske venner og mod-

standere, mens andre beskriver hende som en ny og uprøvet politiker, der udadtil ikke har gjort særlig meget væsen af sig.

I Borgerrepræsentationen har Ninna Hedeager Olsen gjort sig bemærket som en Ø-politiker, der er tro mod sit bagland. En loyalitet, som i sommer fik den afgående radikale beskæftigelsesborgmester Anna Mee Allerslev til at sige, at hun kunne være en "kollegial udfordring, når man skal prøve at enes om noget".

Derfor bliver en borgmesterpost en stor opgave.

"Når man skal tale med alle, gennemføre politik og samtidig være tro mod baglandet, så kommer det til at kræve blod, sved og nogle gange også tårer. Og når man er ny, skal man lægge 25 procent oveni. Derfor er det godt, at hun er flittig. Det er vigtigt, at hun vil bibeholde den flid, som jeg har set hende lægge for dagen i udvalget", sagde Anna Mee Allerslev til Information.

Selv mener Ninna Hedeager Olsen, at billedet af hende som en kompromisløs forhandler skal findes i den politiske konstellation, udvalget har siddet i.

"Jeg har siddet i opposition til en beskæftigelsesborgmester, som vi har været meget uenige med, så der har måske været en mere konfrontatorisk stemning i vores udvalg. Der er klart ting, jeg ikke er villig til at gå på kompromis med, såsom nedskæringsbudgetter", siger Ninna Hedeager Olsen. <<

Magister vil udfordre Odenses røde herredømme

Jane Jegind stiller op som borgmesterkandidat i Odense Kommune, der længe har været en socialdemokratisk højborg. “Det er på høje tid med forandring”, siger hun.

“Øjeblik, jeg skal lige ind at købe ingredienser til nogle tryllestave”.

Sådan lyder det med en klingende fynsk dialekt fra en travl Jane Jegind i telefonen. Hun er i gang med at planlægge sin del af Harry Potter-festivalen i Odense, hvor hun sammen med sin familie er frivillige i tryllestavsafdelingen.

Jane Jegind er ud over at være fan af den forældreløse magiker også Venstres spidskandidat til borgmesterposten i Odense. Umiddelbart ville nogen også mene, at der skal lidt magi til i Jane Jeginds kommende mission. Odense Kommune har nemlig siden 1937, bortset fra en fireårig periode med den konservative borgmester Jan Boye, været domineret af Socialdemokratiet. Men det holder hende ikke tilbage.

Jane Jegind vil gøre op med det røde overherredømme i kommunen, for det er “på høje tid med en forandring”, siger hun. Det var da også tæt på ved kommunalvalget i 2013. Her var Venstre kun ca. 1.600 stemmer fra, at Jane Jegind kunne tage borgmesterkæden på.

Erfaen politiker

Jane Jegind fortæller, at hun ikke kommer fra et særligt politisk hjem, men at hun allerede i folkeskolen i vestfynske Aarup sad i elevrådet, fordi hun ikke

syntes, at eleverne lærte nok. En dag bestilte hun samtlige partiprogrammer til nærlæsning.

“Da jeg nåede til Venstre, kunne jeg straks mærke, at det var her, jeg hørte hjemme”, siger Jane Jegind. Hun fortæller, at hun blev tiltrukket af, at “de, der havde evnerne, også havde pligten”, men at man også gav dem, der kunne, “lov til at køre derudad med 180 kilometer i timen”.

Jane Jegind blev valgt ind i byrådet som 23-årig universitetsstuderende i

1998, og siden 2006 har hun været rådmand for tre forvaltninger – nu by- og kulturforvaltningen.

Med over tyve år på rådhuset beskrives Jane Jegind som erfarne og vidende af både politiske “venner” og “fjender”. Hun er velvidt blandt sine kol-

leger, og en politisk modstander som Enhedslistens rådmand beskriver endda Jane Jegind som den, “han har det bedst med” på rådhuset.

Borgmesterkandidaten er cand.negot. i tysk fra Syddansk Universitet, en uddannelse i international forhandling, som man kombinerer med et fremmedsprog – i hendes tilfælde tysk. Hun fortæller, at hun har fået flere væsentlige indsigter fra uddannelsen.

“På negot.-uddannelsen fik vi en overordnet forståelse for jura, økonomi, regnskab, sprog og interkulturel kommunikation. Kulturforståelsen har jeg brugt meget i mit

politiske liv, for mennesker fra samme land og med samme sprog kan have så forskellige udgangspunkter og verdenssyn, at de ikke forstår hinanden, og med de milliardbudgetter, vi jonglerer med, har jeg virkelig haft gavn af et solidt økonomisk grundlag”, siger Jane Jegind.

Lavere skat

Skattespørgsmålet er et af Jane Jeginds mærkesager i valgkampen mod den siddende socialdemokratiske borgmester, Peter Rahbæk Juul. Hun vil blandt andet gøre op med skattestigninger og blokpolitik.

“For anden gang i streg har rød blok forhøjet skatten. Vi kan sagtens gøre det bedre og billigere, uden at vi er nødt til at gå i skatteborgerens lommer”, siger Jane Jegind.

I stedet foreslår hun, at man skal se på “den pulje på seks millioner om året, direktører og chefer har til ting, de synes er vigtige. Eller transformations- og strategiafdelingen i borgmesterforvaltningen, som sagtens kunne være mindre”.

“Byrådet har det sidste års tid kørt 15/14-afstemninger. Rød blok har stemt ting igennem med sit eget flertal, så halvdelen af byens borgere altså ikke bliver hørt”, siger Jane Jegind.

“Vi skal tilbage til et bredt samarbejde”, siger hun. <<

“Vi kan sagtens gøre det bedre og billigere, uden at vi er nødt til at gå i skatteborgerens lommer”.

Jane Jegind, Venstre

KULTURKONGEN

Kig på kulturbudgettet, hvis du vil lære din kommune at kende. Herning Kommune bruger 2.291 kroner på kultur per borger om året, Odder kun 940. Mens kommunerne er forpligtede til fx at stille børnepasning til rådighed, så er der ifølge eksperterne store frihedsgrader i kulturpolitikken.

Hernings borgmester gennem de sidste 15 år, Lars Krarup (V), var temmelig sur i februar måned, efter at bl.a. hans egne partifæller i Folketinget i sidste øjeblik valgte Vejle frem for Herning som hjemstedet for en ny politiskole.

I "Avisen Danmark", som er et tilæg til aviserne under Jysk Fynske Medier, opfordrede han Venstres landspolitikere til at lægge vejen forbi hans by, hvis de ville have en opskrift på, hvordan man holder en aftalt kurs og får ting til at ske. I kommunen med sloganet "Her er alle muligheder åbne" har man fx i de senere år fået Boxen, supersygehuset ved Gødstrup og to kunstmuseer af meget høj kvalitet, fordi der ikke går Christiansborg i den, sagde Lars Krarup.

At det var flere af byens kulturelle flagskibe, han fremhævede, er ikke tilfældigt.

"Vi har en strategi om at løfte vores kulturliv, så alle vores tilbud ligger i den høje ende. I den tid, jeg har været borgmester, har vi ikke punkteret én eneste kulturballon, og så længe jeg er med til at bestemme, vil kultur være en kerneopgave for kommunen på lige fod med handicap-, ældre- og skolepolitik", siger Lars Krarup.

"I Herning er kultur et plusord, ikke et fyord", supplerer Johs. Poulsen, radikal byrådspolitiker og formand for kultur- og fritidsudvalget.

"Her kan de sprælle og skille sig ud"
Tal fra Økonomi- og Indenrigsministeriet viser, at Herning – med et budget på 2.291 kroner per borger i år – er den kommune, der bruger flest kommunale skattekrone på kunst, musik og biblioteker. Den vidtstrakte kommune i det midt- og vestjyske har ligget stabilt blandt topfem siden sidste

kommunalvalg. I år følger Helsingør lige efter, og Odense har det tredje største kulturbudget.

Ministeriets nøgletal viser også, at landets kommuner i gennemsnit afsætter godt 1.500 kroner per borger. Tre kommuner har budgetteret med under 1.000 kroner i år per indbygger. Det er Solrød, Sorø og Odder.

I alt er kommunernes kulturbudget på 8,65 mia. kroner. Det er 2,4 procent af kommunernes samlede budget.

Den store spændvidde viser, at det kommunale selvstyre virker efter hensigten. Det siger Roger Buch, der er forskningschef og ekspert i kommunalpolitik på Danmarks Medie- og Journalisthøjskole.

"På kulturområdet kan de sprælle og skille sig ud. Nogle vælger at brande sig på at være kulturcentre, fx Roskilde med sin musikfestival, Horsens, der gik fra at være fængselsby til at blive koncertby, og surferbyen Klitmøller, der i dag også er kendt som Cold Hawaii", forklarer Roger Buch.

Kurt Houlberg, professor med speciale i kommunal økonomi på VIVE – Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd – påpeger ligeledes, at kulturen er det område, hvor kommunerne har de største frihedsgrader og de færreste bindinger.

"Det er nok de færreste kommuner, der som Herning betragter kulturen som et egentligt investeringsområde. Store kulturinvesteringer bliver ofte koblet op på en antagelse om, at de giver et afkast, fx i form af nye skatteborgere, flere turister eller en økonomisk gevinst til det lokale erhvervsliv. Men effekten er svær at dokumentere, og det sker mere på fornemmelser end på sikker viden", forklarer Kurt Houlberg.

MAGISTRENE I KULTURBRANCHEN:

2.900 magistre arbejder i dag i kulturbranchen, mange af dem på deltid og til lavere lønninger end i andre sektorer.

I starten af 2018 sætter DM fokus på vilkårene, udfordringerne og fremtiden for kulturarbejderne. Indsatsen vil omfatte en række branchemøder, medlemsmøder og workshops og henvende sig til både studerende, dimittender og medarbejdere.

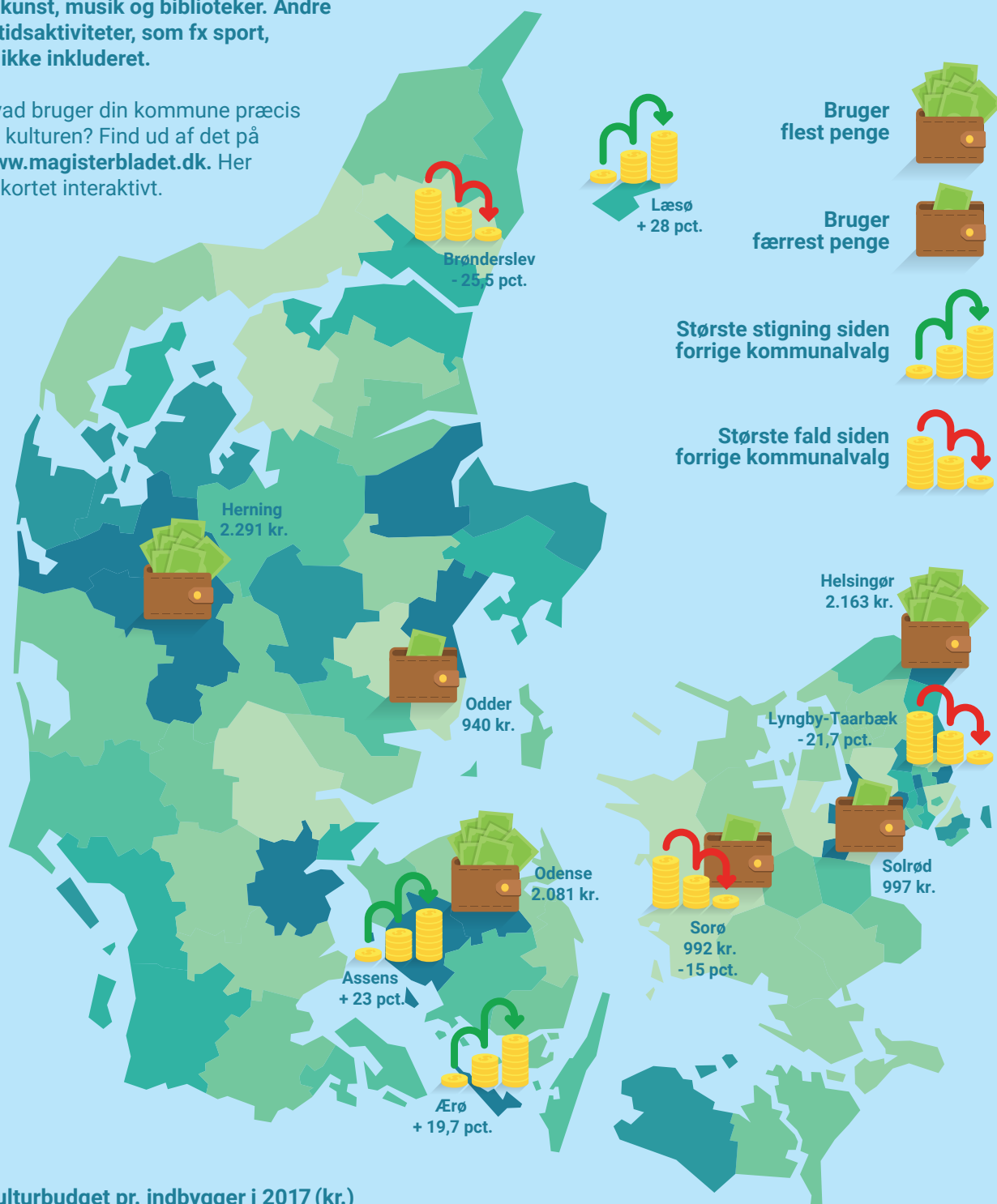
Herning er den kommune, der bruger flest penge på kultur per borger. "Så længe jeg er med til at bestemme, vil kultur være en kerneopgave for kommunen på lige fod med handicap-, ældre- og skolepolitik", siger borgmester Lars Krarup (V).

Kommunernes kulturbudgetter

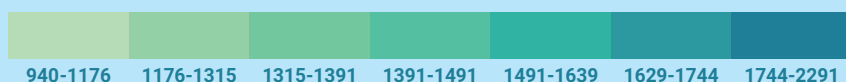
1.351 kroner per borger skiller den kommune, der bruger flest penge på kulturen i år fra den, der bruger færrest. Det gennemsnitlige kulturbudget er 1.505 per borger. Det viser en analyse, som Magisterbladet har lavet på basis af nøgletal fra Indenrigs- og Økonomiministeriet.

Beløbene dækker over kommunernes udgifter til kunst, musik og biblioteker. Andre fritidsaktiviteter, som fx sport, er ikke inkluderet.

Hvad bruger din kommune præcis på kulturen? Find ud af det på www.magisterbladet.dk. Her er kortet interaktivt.

Kulturbudget pr. indbygger i 2017 (kr.)

» Både muskler og en forpligtelse

Fra sit kontor på torvet midt i Herning kan Lars Krarup skimte den nyrenoverede Østergade, siden august et bilfrit strøg anlagt med kinesisk granit og træer, som de handlende kan søge ly under for sol og regn.

For et halvt år siden åbnede brødrene Price restaurant i gågaden. Spisestedet præsenterer sig som “en fristende del af det pulserende kulturelle liv i kommunens storslåede hedelandskab med snoede åer og gode råvarer”.

Siden 2014 har også regionens ultramoderne og arkitekttegnede centralbibliotek haft adresse i bymidten, hvilket har fordoblet det daglige besøgstal.

De 70 millioner, som det kostede at flytte biblioteket ind til centrum, var et stridspunkt under den forrige kommunale valgkamp. En del af udgiften blev dækket af statslige midler. Men med 90.000 borgere skal kommunen kunne løfte en sådan opgave, siger borgmesteren.

“Herning bruger en million kroner på handicapområdet om dagen, mens driften af fx Boxen koster fire millioner om året. Kommunen har både musklerne og en forpligtelse til at være områdets kulturmetropol”, siger Lars Krarup.

Kulturbudgetets størrelse bliver næppe et emne i valgkampen i år. Så længe Venstre har et absolut flertal i Herning byråd under Lars Krarups le-

I Herning er kultur et plusord, også for Lars Krarup, der står ved kunstværket Allotment i kunstområdet Den Hvide by ved Herning.

delse, så vil kulturen blive prioriteret. Alternativets kandidat, Niels-Jørgen Simonsen, forsøgte i et læserbrev den 9. oktober at sætte fokus på kulturen. Han påpegede, at Hernings kulturelle liv er blevet statisk og stift, og at man bør dyrke de lokale kunstnere mere og skubbe til publikums nysgerrighed med anderledes oplevelser.

“Der mangler altså noget dynamik”, skrev Niels-Jørgen Simonsen, men det er ikke rigtig blevet et valgkampsemne.

Beliggenhed årsag til lille kulturbudget

Over halvdelen af de kommunale budgetter går til velfærdsopgaver som skoler, ældrepleje og dagtilbud. Ifølge professor Kurt Houlberg er en række grundvilkår tilsammen udslagsgivende for, hvorfor kommunerne prioriterer, som de gør. Det gælder også på kulturfritidsområdet.

“Jo flere der bor i landdistrikter, jo mindre er kulturbudgetet. Her kan man lidt forenklet sige, at borgerne går mere i skoven, end de går i teatret. Er der en overvægt af enlige ældre, går der også flere penge til kultur- og fritidsområdet. Bor der mange indvandrere i en kommune, er der fx også en efterspørgsel efter særlige kultur- og fritidsaktiviteter, som får udgifterne til at stige”, siger Kurt Houlberg.

Det har ingen betydning, om kommunens flertal er rødt eller blåt, konstaterer VIVE-forskeren.

“Til gengæld er der noget, der tyder på, at kommuner, der kan trække på

“På kulturområdet kan de sprælle og skille sig ud. Nogle vælger at brande sig på at være kulturcentre”.

Roger Buch, kommunalforsker fra Danmarks Medie- og Journalisthøjskole

kulturtilbud i en større nabokommune, ligger i den lave ende”, siger Kurt Houlberg.

Så kulturbudgetet er langt fra lig med kulturudbuddet. Der er også stor forskel på, hvor meget glæde den enkelte kommune får af statsstøtte til for eksempel museer.

En kommune, der nyder godt af sin beliggenhed, er Odder i Østjylland. Et naturskønt område ud til vandet med store sommerhusområder, som kommunen håber på at udvide, og vidtstrakte landbrugsarealer. Fra Odder Station har de 22.600 borgere kun 23 kilometer til Horsens, 22 kilometer til Aarhus – fra 2018 med letbanen og hyppige afgange – og 18 kilometer til en anden festivalby, Skanderborg.

Og netop beliggenheden er hovedårsagen til, at kommunens kulturbudget ikke har sneget sig over 1.000 kroner per hoved siden sidste valg. Det medgiver Uffe Jensen, Venstre-borgmester siden 2014.

“Vi lever af, at vores borgere let kan komme til arbejdspladser i hele Østjyl- »

KULTURSEKTOREN:

- Kultursektoren anslås at beskæftige 83.000 mennesker på fuld tid.
- 16,2 mio. gæster besøgte i 2015 de 254 danske museer.
- Heraf besøgte 12,7 mio. gæster de 130 statsstøttede museer.
- 2,9 mio. tilskuere så de knap 900 sceneproduktioner.
- 4,3 mio. var medlemmer i ungdoms-, idræts- og friluftorganisationer.

Odsherred er den kommune, der bruger færrest penge på kultur per borger. "I Odsherred er frivilligheden og foreningslivet kommunens dna", siger borgmester Uffe Jensen (V).

» land, og vores borgere flytter især her til på grund af den skønne natur, og fordi de er tiltrukket af nærheden i et mindre samfund. I Odsherred er frivilligheden og foreningslivet kommunens dna", siger Venstre-manden Uffe Jensen, når han skal forklare Danmarks laveste kulturbudget per indbygger.

En rundtur i byen en hverdagsformiddag i oktober bekræfter, at det er frivillige, der driver byens tilbud. I foreningsbiografen står døren pivåben, og fem flødeboller er på display i glasmontren. Her lønner kommunen kun den daglige leder, en rengøringsassistent og en revisor. I Pakhuset i den gamle stationsbygning er frivillige denne onsdag ved at rigge an til fredagens burger- og bluesaften. Og i Vita-Park, som det nedlagte sygehus er om-døbt til, er flere medlemmer af Odsherred Kunstforening ved at pille en udstilling ned og sætte en ny op på udstillingsstedet KunstVærket. De arbejder også frivilligt.

"Vi er da glade for, at kommunen købte sygehuset og gav plads til både kunst og iværksætteri i lokalerne, men det var ikke gået uden frivillige på overførselsindkomster. Og tænk, hvad vi kunne udrette, hvis Odsherred Kommune bare hævdede sig op til en tredje eller fjerdesidste plads, når det gælder kulturbevillinger, i stedet for at ligge allerlavest". Det siger Hans Jegindø, der er frivillig i kunstforeningen.

Hjem til Odsherred at betale skat

I modsætning til Herning er Odsherred en svingkommune, som jævnligt skifter politisk farve ved et kommunalvalg. Men kursen på kulturområdet vil være den samme uanset udfaldet den 21. november, så kulturen kommer ikke til at fylde i valgkampen, vurderer borgmesteren.

Heller ikke vælgerne drømmer om flere kulturdebatter i den kommunale valgkamp. Det siger kommunalforsker Roger Buch og henviser til flere undersøgelser, der viser, at borgerne ønsker,

at børn, ældre og dagtilbud skal prioriteres højest i den kommunale økonomi. Skal der spares, peger et flertal på administration, kontanthjælpsområdet og på kulturen.

"Den økonomiske krise står stadig skarpt i folks erindring, og den er ikke helt forduftet alle steder. En kommune som Odsherred lever ikke af kulturtilbud eller arbejdspladser, den lever af borgere, der tager til Aarhus for at arbejde og kommer hjem til Odsherred igen om aftenen og betaler skat", forklarer Roger Buch.

Ifølge kommunalforskeren er det hverken gigantiske multihaller, arkitekttegnede kunstmuseer eller årlige musikfestivaler, der afgør, hvilken kommune folk slår sig ned i.

"Borgerne kigger først og fremmest på, hvor de har råd til at bo, hvor der er arbejde at få, og hvilke skoler området kan tilbyde deres børn. I den behovspyramide er kulturen totalt ligegyldig". <<

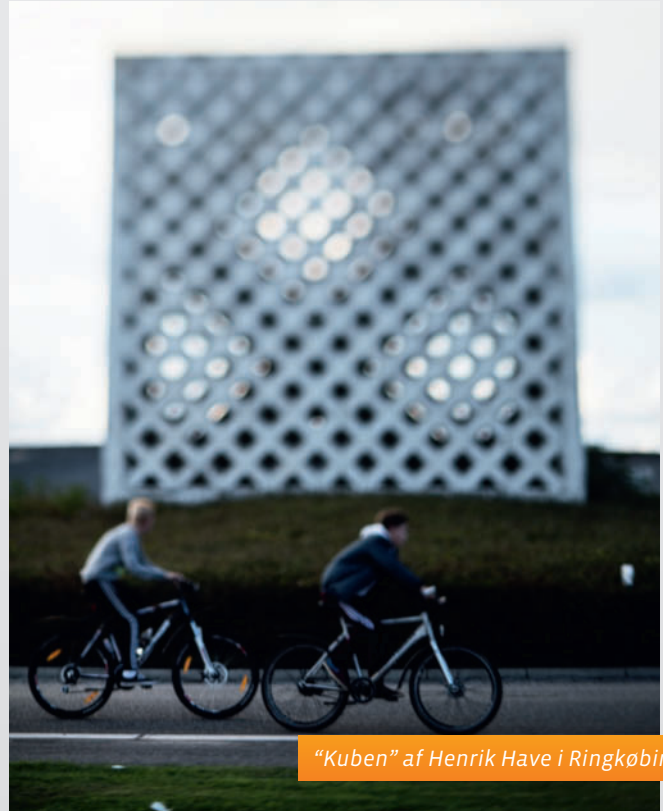
“Rædsler i rundkørsler” sat til debat

Det er ikke alle kommunale kulturinvesteringer, der tiljubles af borgere og medier. For eksempel har Ekstra Bladets Nationen sat kommunernes hang til at udsmykke rundkørsler til debat under overskriften: “Rædsel i rundkørsel: 7 sjove måder at bruge skattekrone på”.

Debatten kom som så ofte før vidt omkring og strejfede naturligvis også emner som islam og indvandring. Her på Magisterbladet vil vi gerne opfordre til smagsdommeri. Så her er fotos af seks rundkørselsværker, så læserne kan dømme selv. <<

“Genius” af Peter Hentze i Tarm.

“Kuben” af Henrik Have i Ringkøbing

“Fremdrift” af Jørgen Pedersen i Slagelse.

“Forvandlings Port” af Leif Nielsen i Frederiksværk.

“Superæg” af Piet Hein i Skjern.

“V” af Per Arnoldi i Videbæk

Kulturen på valg

Dækningen af kommunal kulturpolitik på digitale medier: Mest likede, kommenterede og delte historier

#1 15. oktober i Ekstrabladet:

Flere kendte går ind i politik: derfor stiller vi op

Interviews med tre kendte ansigter, der stiller op til kommunalvalg: TV-vært Ole Stephensen, Komiker Amin Jensen samt tidligere cykelrytter Brian Holm.

#2 18. oktober i Altinget:

Højborg: Mette forlod Lejre – og alle forventer, at hun tager vælgerne med

Interview med SF's undertippede borgmesterkandidat i Lejre, der ikke vil lokke med hverken forkromet stadionbyggeri eller kulturhus, men med en vision om at være en grøn kommune.

#3 1. oktober på Berlingske.dk

Andre folks penge

Kommentar i Groft Sagt af professor på KU Peter Nedergaard. Han undrer sig over meningsløse spørgsmål i et spørgeskema om biblioteket i Frederiksberg kommune.

#4 9. oktober på baggaardsteatret.dk

Lad nu kulturen være kultur i sin egen ret

Et blogindlæg på Egnsteater Svendborgs hjemmeside af chefredaktør Troels Mylenberg. Som regel er kultur ikke et tema i den kommunale valgkamp. Det er måske meget godt, skriver han.

#5 12. oktober på sn.dk – Sjællandske Medier:

Unge skal inspireres tidligt til at stemme

En reportage fra Holbæks 10. classescenter, hvor Forumteater er på besøg for at aktivere eleverne i den politiske debat.

Dækningen af kommunal kulturpolitik på de sociale medier: Mest likede, kommenterede og delte opslag

#1 13. oktober på Instagram

Niko Grünfeld, kandidat for Alternativet i København

Vigtigt, hvordan vi håndterer kulturarv. Kulturministeren skal tage stilling til om de gamle slagtergårde på Vesterbro skal fredes eller rives ned.

#2 15. oktober på Instagram

Qasam Ahmad, kandidat for Alternativet i Halsnæs Kommune.

Byrådet skal arbejde med tre bundlinjer: en økonomisk, en klimamæssig og en kulturel.

#3 10. oktober på Instagram

Niko Grünfeld, kandidat for Alternativet i København

For lidt kulturel dannelse i vores skoler. Har lyttet til unge førstegangsvælgere, der gerne vil have mere filosofi på skoleskemaet.

#4 14. oktober på Twitter

Sofie Carsten Nielsen, MF for Radikale

Skyder valgkamp i gang i Albertslund. Fokus på børn, pædagoger og biblioteker.

#5 29. september på Instagram

ArtgalleryPS

KV-kandidat Maja Krog kom forbi og blev tegnet. Kridt på papir. En kommende statsminister?

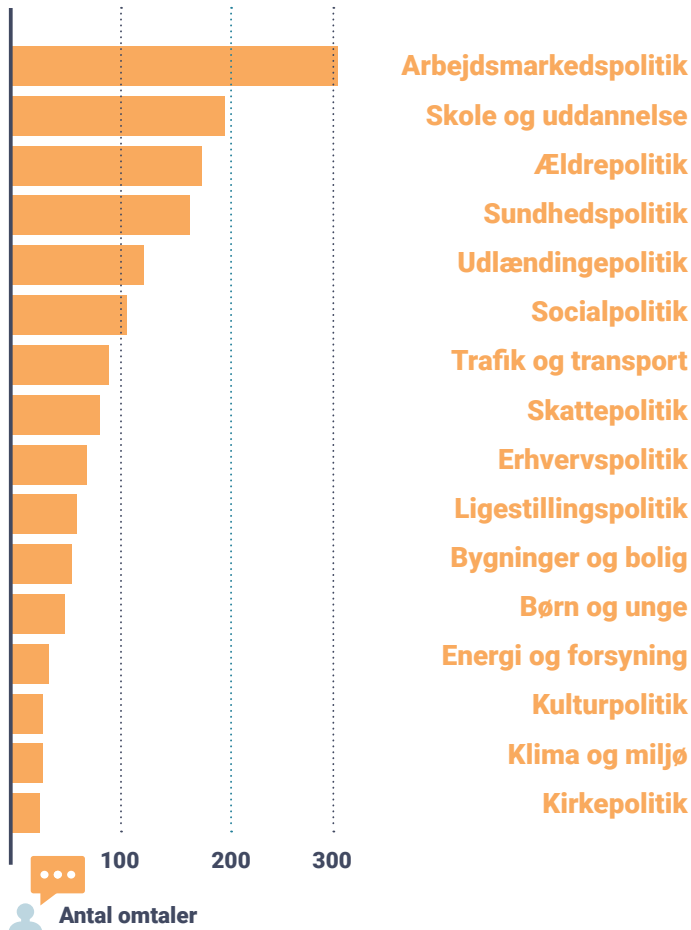

Sådan har vi gjort: Analysen er lavet af Infomedia for Magisterbladet på basis af optællinger fra både printmedier, online medier samt åbne sociale medier. Søgningen er fra perioden 19. september til 18. oktober – altså fra en måned før valgkampen for alvor gik i gang. Analysen er rensset for omtaler af fx sport, selv om kultur og fritid oftest optræder som et samlet område i kommunal politik.

Kultur er tredje sidst på de sociale medier

Kommunal kultur er et af de mindst debatterede politiske emner på de sociale medier op til valget 21. november. I digitale såvel som i printmedier er arbejdsmarkedspolitik det emne, der får størst opmærksomhed, skarpt forfulgt af skole- og uddannelsespolitik samt ældrepolitik.

Kulturen får mere plads i traditionelle medier

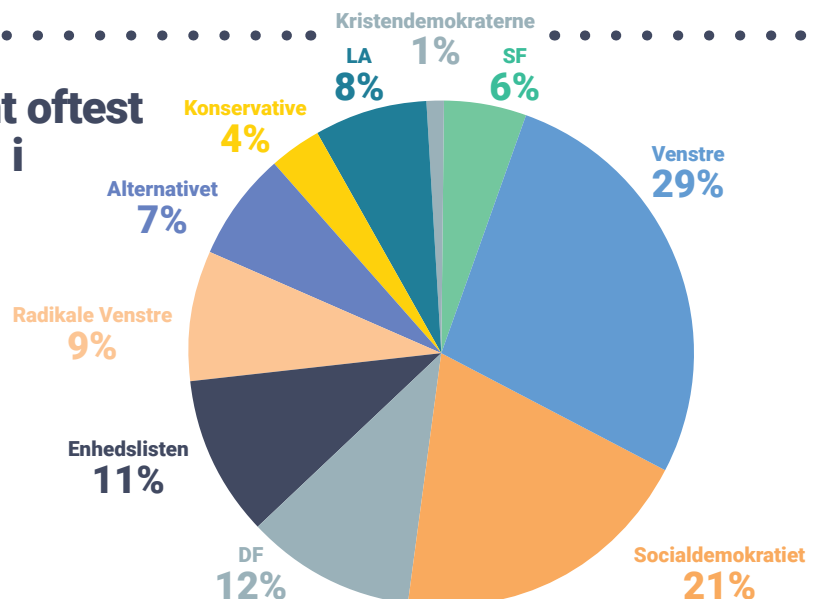
I lokale og regionale aviser samt andre redaktionelle medier fylder den kommunalpolitiske kultur dækning lidt mere end debatter om ligestilling, kirke, miljø og energi.

Hvilke partier har været nævnt oftest i aviserne i kultur dækningen i valgkampen?

I den spæde start af valgkampen har Venstre markeret sig stærkest i den kulturpolitiske dækning.

Rebild har Danmarksrekord i magistre

Rebild Kommune har Danmarksrekord i at ansætte magistre, men kommunaldirektøren er ikke besat af DM'ere. Han vil bare have dem, der er bedst til jobbet. Og det er så magistre.

Bortset fra Rold Skov med de berømte bakker er der på overfladen ikke noget særligt ved Rebild Kommune i Himmerland. Kommunens administration ligger ved den gamle landevej i Støvring, der også er byens hovedstrøg med Flügger-butik, køreskole og lokal bodega. Støvring tager sig ud som en helt almindelig ho-

vedby i en helt almindelig landkommune, men på de indre linjer er kommunen faktisk exceptionel. I hvert fald set med DM-briller. For blandt landets 98 kommuner har Rebild den højeste andel magistre ansat – 52 i alt. Til sammenligning er der i alt 13 i den lige så store Nordfyns Kommune.

Magistergruppen i Rebild er faktisk lige så stor som den i Frederiksberg Kommune, der til gengæld har tre gange så mange indbyggere.

Blandt magistrene i Rebild finder man cand.scient.er, der arbejder med

affald, grundvandsbeskyttelse og restaurering af højmoser, kulturmedarbejdere, konsulenter, der arbejder med jobrådgivning, turisme eller erhvervsfremme, ungdomsuddannelsesvejledere, en talepædagog, der hjælper børn med tale- og hørevanskeligheder, kommunikationsmedarbejdere, udviklings-

konsulenter, en musikerapeut og en forebyggelsesmedarbejder.

Magisterbladet er taget til kommunen i Himmerland for at finde en årsag til de mange magistre, men kommunaldirektør Jes Lunde har ikke et meget bedre bud end det, som arbejdsgivere gerne giver, når de

skal forklare, hvem der fik jobbet.

“Jeg er ikke uddannelsessnob. En halvstuderet røver, der har engagement og udstråling, kan sagtens få et job her. Så det er ikke en bevidst strategi, at vi har så mange magistre. Det

er bare summen af, hvem der gjorde det bedst under jobsamtalerne. Og min erfaring er bare, at de, der har taget en akademisk uddannelse, som regel har noget ekstra at byde ind med”.

Det indebærer også, tilføjer han, at en stilling, der ikke er slået op som en akademisk stilling, godt kan blive det, hvis en akademiker har gjort det bedste indtryk under samtalen.

Nu kunne man måske tro, at de mange magistre i Rebild er lig med høje udgifter til administration, men ifølge VIVE, Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd, er Rebild faktisk kommunen med den tætteste sammenhæng mellem udgifter til borgerservice og udgifter til administration.

Og hvor AC'erne officielt betragtes som kolde hænder, som bureaukrati, ser kommunaldirektøren anderledes på sagen.

“Det er en mærkelig ting. Indenrigsministeriet kategoriserer AC'ere som administrativt personale, som bureaukrati, men når en psykolog er ude at hjælpe på en skole, er det så kolde hænder? Er vores jobkonsulenter bu-

Cand.mag. og forebyggelsesmedarbejder Kristina Leth Kristensen er en af 52 magistre ansat i Rebild Kommune. Her træner hun med "Rebilda Rigtige Mænd", der får hjælp til at komme i gang med en sundere livsstil.

reaukrati – eller uddannelsesvejlederne? Det synes jeg ikke”.

Opgaverne veksler

Forebyggelseskonsulent Kristina Leth Kristensen blev ansat i kommunen i 2014 og er et godt eksempel på, at DM'ere ofte er mere end blot administratorer. Hun er kandidat i læring og forandringsprocesser og bachelor i idræt og er blandt andet træner på kurset "Rigtige mænd", hvor hold af borgere i Rebild gennem ti uger har fokus på motion og sundhed.

“Jeg laver selvfølgelig rent administrative ting, fx hvis der skal laves en projektbeskrivelse, men jeg arbejder også med borgerne helt konkret, når jeg laver fysiske aktiviteter for børn i folkeskolen eller er ude at rende i skoven med overvægtige mænd”, fortæller hun.

Jobbets vekslen mellem administrative opgaver og borgerkontakt passer hende glimrende.

“Jeg kender ikke mange, der både kan få ideen, udføre den og siden evaluere den. Det er fordelen ved at arbejde i en lille kommune. Jeg kan godt

lide afvekslingen, selvom der er opgaver, hvor min leder må overveje, hvor langt “nede” på gulvet jeg skal være. Min timeløn er jo ret høj”.

Mathias Dahl Cramer, en anden af Rebilda magistre, er antropolog og blev sidste år hyret til at arbejde med integration.

“Jeg er meget specifikt ansat som projektleder på det statslige beskæftigelsesprojekt “I mål med integration”, samtidig med at jeg også mere bredt arbejder på at udvikle kommunens integrationsindsats”.

Ligesom Kristina Leth Kristensen veksler hans opgaver mellem det rent akademiske og tæt borgerkontakt.

“Fra starten ønskede man, at jeg skulle være en del af praksis frem for en slags flyvsk mellemløber. Så frem for bare at læse mig til, hvad der foregik, fik jeg også konkret sagsbehandlingsansvar og virksomhedskontakt fra starten af. Så min palet er ret bred”.

Rebild står nu over for at skulle evaluere indsatsen.

“Som det ser ud nu, er resultaterne tvetydige. Vi har fordoblet vores beskæftigelsesandel for ikkevestlige ind-

vandrere, men har ikke helt ramt vores målgruppe – de nyankomne. Nu er vi ved at finde ud af, hvordan det hænger sammen”, siger Mathias Dahl Cramer.

Kommunalt ansatte akademikere bliver selv i Dansk Magisterforening anset for at være “administrativt ansatte”, men i Rebild Kommune er de ikke rene bureaukrater.

“I vores arbejdsmarkedscenter, hvor en del af magistrene sidder, har vi et ordsprog: Hvis noget ikke virker, så gør vi noget andet. Det er banalt, men jeg er træt af, at man mange steder bliver ved med at gøre det samme, og hvis det ikke virker, så skruer man bare op for lyden. For der er ofte brug for at gøre noget andet”, siger Jes Lunde.

“Og her er magistrene nyttige, for de formår at hæve sig op over en situation og se tingene i det større perspektiv frem for bare at køre i plovfugen. Det gør dem kreative i opgaveudførelsen”. <<

Registerbladene samler ikke længere bare støv på arkivets hylder. De er nu færdigitaliserede, så man kan søge på fødested, bopæl og job på 1,4 millioner københavnere.

Hvad har Niels Bohr, Gauguin og Stauning til fælles?

De er at finde på historiske registerblade med fødested, erhverv og bopæl, som nu er blevet digitaliseret af Københavns Stadsarkiv. Historiker Mikkel Thelle kalder databasen et kæmpe potentiale og vil bruge den til at undersøge københavnernes sociale mobilitet.

REGISTERBLADE

Politiets registerblade blev ført i perioden 1890 til 1923 med 1,4 millioner registerblade. I 1923 blev politiets registerblade til folkeregistret, som alle kommuner skulle føre, og i 1968 til cpr-registret, der var en statslig opgave. På den måde blev København laboratorium for en velfærdsstatslig registreringspraksis.

Besøg databasen på: politetsregisterblade.dk.

Stilling, alfons og tatovør – Navn, Gustav Emil Bechmann – Født i 1873 på hospitalet i Aalborg – Adresse, Nyhavn 42 B, Baghuset, 3.

På en fløj i Københavns Rådhus, hvor gangene pludselig bliver smalle, og loftet føles lavere, kan man læse informationer som disse om millioner af københavnere. Rådhuset huser nemlig Københavns Stadsarkiv, hvis mange hyldemeter af protokoller om byens historie også bærer på støvede kasser med interessante

registerblade om byens datidige borgere.

Registret var nemlig en forløber for nutidens folkeregister og blev ført på løse blade af Københavns Politi i perioden 1890 til 1923. Her bogførte man københavnernes fødested, levevej og deres til- og fraflytninger i byen.

Alle københavnere over 14 år fik deres eget registerblad, men ved ægteskab blev kvinden opført på mandens registerblad. Det samme gjaldt børn mellem 10 og 14 år. Bladene indeholdt

Registerblad.		Udstyret den 26. 02.	
Fulde Navn	Edvard Christian Johannes Eriksen		
Levstilling	Billedhugger		
Fødested	Århus		
Agtenskabelig Stilling	1. gift		
Fødested	Århus		
Andet Navn og Fuldested	Nina Johanne Eriksen		
Andet Fødested	Århus		
Hjertenskab	1. gift		
Mødt Bopæl			
Aar	Dag	Steds Nr.	Streg n. n.
1885	12	1	1
1885	12	1	2
1885	12	1	3

Edvard Christian Johannes Eriksen var en dansk-islandsk billedhugger og mest kendt for statuen af Den lille Havfrue. Han var bosat på Fuglebakkevej på Frederiksberg.

Registerblad.		Udstyret den 16. 04.	
Fulde Navn	Nina Bang		
Levstilling	Hjemmehjælper		
Fødested	Århus		
Agtenskabelig Stilling	1. gift		
Fødested	Århus		
Andet Navn og Fuldested	Edvard Christian Johannes Eriksen		
Andet Fødested	Århus		
Hjertenskab	1. gift		
Mødt Bopæl			
Aar	Dag	Steds Nr.	Streg n. n.
1885	12	1	1
1885	12	1	2
1885	12	1	3

Registerblad på Nina Bangs mand, hvor hendes pigennavn står på femte række. Som gift kvinde blev man nemlig opført under mandens registerblad. Nina Bang var Danmarks første kvindelige minister.

Registerblad.		Udstyret den 16. 04.	
Fulde Navn	Peter Adler Alberti		
Levstilling	Justitsminister		
Fødested	Århus		
Agtenskabelig Stilling	1. gift		
Fødested	Århus		
Andet Navn og Fuldested	Nina Bang		
Andet Fødested	Århus		
Hjertenskab	1. gift		
Mødt Bopæl			
Aar	Dag	Steds Nr.	Streg n. n.
1885	12	1	1
1885	12	1	2
1885	12	1	3

Justitsminister Peter Adler Alberti, der fik otte års fængsel for underslæb på 15 millioner kroner, som i dag svarer til 800-900 millioner.

også informationer om, hvorvidt en person var eftersøgt for manglende betaling af børnebidrag eller ikke var mødt op til session.

Denne detaljerede viden om københavnernes liv og levned kunne være forblevet i kasser eller på svært læselig mikrofilm nærmest kun brugt af dedikerede slægtsforskere, men det blev ikke tilfældet.

På Københavns Stadsarkiv har cand. it. og digitalarkivar Jeppe Christensen sammen med omtrent 500 frivillige stået i spidsen for digitaliseringen af omkring 1,4 millioner registerblade, der indeholder informationer om ca. to millioner københavnere. Det har taget omkring otte år, og nu er der snart bundet sløjfe om projektet med ca. 99 procent af registerbladene færdigindtastet.

“Det er vores fælles fortid, der bliver gjort bredt tilgængelig. Mange har en eller anden forbindelse til København med forfædre og slægtninge, der har boet eller været igennem byen. Men man finder også tilflyttende kunstnere, politiske flygtninge fra europæiske lande og jøder, der flygtede fra pogromerne i Rusland i slutningen af 1800-tallet. Så på en måde er Københavns historie også Europas historie”, fortæller Jeppe Christensen, der tilføjer, at man i registerbladene finder alt fra københavnske håndværkere, herskab og tjenestefolk til kendte politikere som Thorvald Stauning og Peter Adler Alberti.

Ideen til digitaliseringen kom fra flere slægtshistoriske foreninger, der

henvendte sig til Københavns Stadsarkiv og tilbød at betale for at få digitaliseret registerbladene. Eneste krav var, at Stadsarkivet efterfølgende skulle stille en åben database til rådighed på internettet. Således kan man i dag besøge hjemmesiden politietsregisterblade.dk og søge på enhver, der levede i København mellem 1890 og 1923.

“Heftig immigrationsby”

Mikkel Thelle, der er lektor i historie og leder af Dansk Center for Byhistorie ved Aarhus Universitet, er en af brugerne af den bugnende database. Han er begejstret for dens eksistens og mener, at den kan åbne for nye potentialer i kulturhistorieskrivningen om den gamle hovedstad.

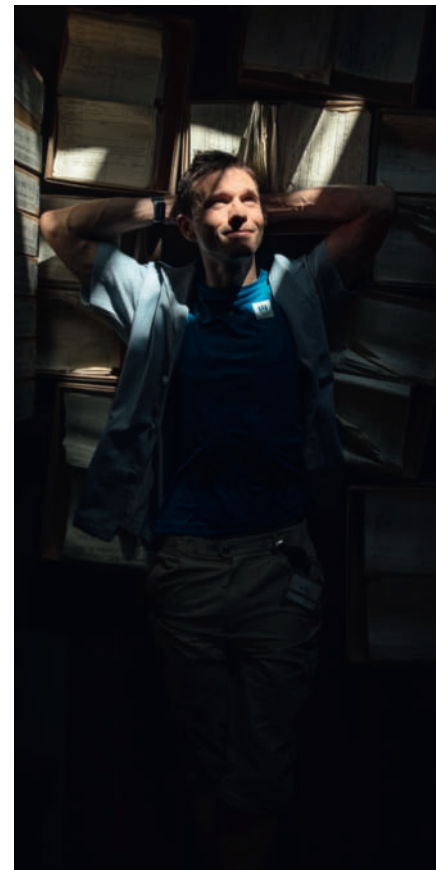
“Omkring århundredeskiftet var mellem hver anden og hver tredje københavner tilflytter. Det er en heftig immigrationsby i denne periode. Med disse data kan man fx undersøge forskellige mønstre hos tilflyttere. Slutter de sig sammen på familiebasis, i bestemte kvarterer, eller spreder de sig i byen,” spørger Mikkel Thelle.

Mikkel Thelle vil bl.a. anvende registerbladene til at kortlægge, hvordan københavnere har bevæget sig både geografisk og socialt, for derved at kunne undersøge en mulig social mobilitet.

“I denne periode skifter byen fra at være en vertikal by til en mere horisontal by. Man boede socialt lagdelt i husetagerne, hvor de mest velstillede boede på første og anden sal, og jo fat-

“Man skylder en utrolig stor tak til de frivillige, som har siddet de sidste otte år og gjort dataene tilgængelige for os forskere”.

Historiker Mikkel Thelle

>>

tigere man var, jo højere oppe boede man”, siger Mikkel Thelle.

Derfor kan man bruge registerbladene til at koble københavnernes stilling med deres forskellige adresser og dermed fremanalysere stigninger eller fald i social status.

“Det her er et enestående materiale til at sammenligne den geografiske og sociale mobilitet i København. Man kan fx se, hvor hhv. svende og mestre bor, og samtidig se deres flyttemønstre, og om de flytter op eller ned i “højden” både fysisk og socialt”, siger Mikkel Thelle.

Historiske antagelser

Registerbladene har også givet mulighed for at stille nye spørgsmål til historikernes antagelser om byrummet. Mikkel Thelle fortæller, at et godt eksempel på en sådan antagelse er beboersammensætningen i kvartererne Kartoffelrækkerne og Brumleby, der blev bygget af hhv. Arbejdernes Byggeförening og Lægeforeningen til de københavnske arbejdere.

“Vores materiale indikerer, at der tilsyneladende ikke bor arbejdere her, men i højere grad funktionærer og håndværkere. Det vækker en undren, når boligerne egentlig var bygget til arbejdere. Det kan man så gå ind at undersøge nærmere”, siger Mikkel Thelle.

Et andet sted, der vækker undren, er indre Vesterbro. Omkring området, hvor Vesterbrogade rammer området ved Københavns Hovedbanegård, kan Mikkel Thelle gennem registerbladene se en høj intensitet af til- og fraflytninger af funktionærer, journalister og embedsmænd.

“Her er et lille bælte, hvor intellektuelle, embedsmænd og kontorfolk pludselig holder til og flytter meget til og fra. Men det ligger presset midt imellem et underholdningskvarter og et arbejderkvarter. Denne slags kortlægning er meget kvantitativ, men så kan man koble den til mere traditionelt kulturhistorisk kildemateriale som breve og dagbøger, der også

“Det er vores fælles fortid, der bliver gjort bredt tilgængelig”.

*Digitalarkivar
Jeppe Christensen*

Digitalarkivar Jeppe Christensen har sammen med 500 frivillige stået bag digitaliseringen af historiske registerblade med informationer om millioner af københavnere.

handler om byrummet”, siger Mikkel Thelle.

Mikkel Thelle forklarer, at man før i tiden helst skulle være statistiker eller demografisk historiker for at arbejde med så store kvantitative data, men det har den digitale udvikling ændret på.

“Med udviklingen af nettet og digitale visualiseringer kan man komme tættere, selvom man ikke er specialist i statistiske metoder. Der er et stort potentiale for historisk metode og hele arbejdet med kulturhistorie fremover”, siger han.

“Man skylder en utrolig stor tak til de frivillige, som har siddet de sidste otte år og gjort dataene tilgængelige for os forskere. Ellers havde det været vores eget arbejde”, siger Mikkel Thelle.

Begravelsesprotokoller

En af disse frivillige er Anna Puggaard, der har brugt utallige timer på at indtaste københavnernes registerblade. Hun står i et af Stadsarkivets mange små rum og indscanner registerblade.

“Man finder virkelig mange spændende mennesker i registerbladene som fx Betty Nansen og den franske maler Paul Gauguin. Vi har også fundet nogle af de kinesere, der var udstillet i Tivoli. Det er fantastisk privilegeret, at vi som almindelige borgere nu har adgang til de her informationer gratis”, siger Anna Puggaard.

Nu, hvor registerbladsprojektet er ved vejs ende, er det næste digitaliseringsprojekt allerede sat i søen. Københavns begravelsesprotokoller skal indtastes, så også de kan komme både almindelige interesserede og historikere til glæde, fortæller digitalarkivar Jeppe Christensen.

“Vi har planer om at indtaste begravelsesprotokollerne fra København i perioden 1861 til 1940, hvor man kan læse navn, fødested, alder, erhverv og ikke mindst dødsårsag. Protokollerne giver spændende oplysninger om sygdom, arbejdsulykker, selvmord og detaljer som antallet af ligbærere og begravelsesomkostninger”, fortæller Jeppe Christensen. <<

“Det der driver og motiverer mig, det er mine kollegaers engagement inden for de forskellige fagområder. Når vi eksempelvis holder kurser eller seminarer, så er det vigtigt, at der er forskellige faglige øjne på opgaven eller projektet.”

Susanne Lea Qvist Andersen

Departementet for Familie, Ligestilling og Sociale anliggender.

Læs om jobmuligheder
i Grønlands Selvstyre på
www.naalakkersuisut.gl/job

NAALAKKERSUISUT

GOVERNMENT OF GREENLAND

TILLIDSFOLK:

Det er svært at engagere kollegerne

Størstedelen af DM's tillidsrepræsentanter synes, det er svært at engagere kollegerne i det faglige arbejde. Problemet bliver adresseret på TR-dagen den 14. november.

TR-DAGEN DEN 14. NOVEMBER

TR-dagen er et arrangement for tillidsrepræsentanter. Det afholdes 14. november kl. 9.30-22 hos Dansk Magisterforening i København.

Dagen vil sætte fokus på:

- Hvordan du som TR bygger gode og stærke relationer til kollegerne på arbejdspladsen.
- Hvordan du sørger for hele tiden at have føling med, hvad der foregår omkring dig.
- Hvordan du skaber en god dialog, også med dem, du ikke umiddelbart er enig med.
- Hvad der skal til for at engagere og involvere de nye unge kolleger i fællesskabet på din arbejdsplads.

Om aftenen er der middag med overrækkelse af Tillidsprisen 2017 til en tillidsrepræsentant, der fortjener særlig anerkendelse.

Se mere på dm.dk/Faglig-Udvikling

“Det er svært at involvere og engagere mine kolleger”.

Det erklærer 70 procent af DM's tillids- og arbejdsmiljørepræsentanter, suppleanter, klubformænd og kontaktpersoner sig helt eller overvejende enige i. Det viser en rundspørge, der er besvaret af 507 af de fornævnte.

“Det har altid været sådan, at tillidsrepræsentanter har set det som en udfordring at engagere kollegerne. Det er bare en del af hvervet. Men derfor kan vi jo godt arbejde med at gøre det mindre udtalt”, forklarer Lotte Espenhain Møller, chefkonsulent i DM og underviser på diplomuddannelsen for tillidsrepræsentanter.

Hvorfor er det sådan?

“Folk er ganske enkelt meget optagede af det, de arbejder med. De lægger deres kræfter i at gøre et godt stykke arbejde, og så kan det være svært at have overskuddet til at samles i en faglig klub og tale om arbejdspladsforhold – især hvis der er travlt på arbejdspladsen”, siger hun.

Hvad gør vi ved det?

Det er netop relationerne til kollegerne, god dialog og engagement hos især yngre kolleger, der er på programmet på TR-dagen, som Dansk Magisterforening afholder 14. november i København.

“Find fællesskaberne” lyder overskriften for arrangementet, der skal lære de deltagende tillidsrepræsentanter om organiseringsmetoder, og om “hvad der skal til for at finde det, I er

fælles om, så dine kolleger hjælper dig og bakker dig op”.

“Det er ofte lavpraktiske ting, der skal til for at skabe engagement og involvering. Det vigtigste er, at man har en faglig klub. Det fungerer som et forum for diskussionerne. Og hvis ingen kommer til klubmøderne, så kan man prøve at gøre møderne til en del af frokosten”, siger Lotte Espenhain Møller.

Det vigtige er, forklarer hun, at tillidsfolkene tager fat i de sager, der er nærværende for kollegerne. Hvad er det for nogle bekymringer, folk har? Hvad er det vigtige for dem?

“Det er altid godt at samles op mod lønforhandlingerne. Det er noget, alle er interesserede i, og det er vigtigt at diskutere sig frem til en fælles holdning, der kan sætte retningen. Trivsel på arbejdspladsen er også oplagt at tage op”, siger Lotte Espenhain Møller.

DM deltager gerne i lokale klubmøder, hvis der er brug for hjælp til at understøtte samtaler og debatter, eller hvis der er brug for faglig viden om eksempelvis overenskomster og lønforhold eller i forbindelse med fyringsrunder og omstruktureringer, forklarer hun.

“Vi kan sjældent komme med løsninger. Men vi kan understøtte en proces, hvor løsninger bliver fundet af medarbejderne selv med vores hjælp”, siger hun.

“Fidusen er, at man skal finde løsningen selv på den enkelte arbejdsplads. Det hjælper ikke, at der kommer nogen udefra og siger: “Sådan skal I gøre”. Folk skal have lov til selv at definere, hvad de vil kæmpe for. Og de, der har problemerne, er ofte også de bedste til at skabe løsningerne”. <<

“Fidusen er, at man skal finde løsningen selv på den enkelte arbejdsplads”.

Lotte Espenhain Møller, chefkonsulent i DM

NÆSTE VIDENSFESTIVAL

LØRDAG 3. MARTS 2018

FOR SYvende ÅR I TRÆK INDBYDER
DM, NYHEDSMAGASINET RÆSON OG DET
KONGELIGE BIBLIOTEK TIL VIDENSFESTIVAL:

FRA 10.00-21.00 INVITERER VI LANDETS
BEDSTE FOREDRAGSHOLDERE PÅ SCENEN
I DEN SORTE DIAMANT.

I 2015, 2016 OG 2017 HAR ARRANGEMENTET
VÆRET UDSOLGT.

NORMALPRIS: 495 KR.

MEDLEM AF DM: 250 KR.

MEDLEM AF DM STUD.: 150 KR.

SOM MEDLEM AF
DM+DM STUD. FÅR DU
NETOP NU EN SÆRLIG
VELKOMSTPAKKE MED
BØGER FRA RÆSONS
FORLAG, HVIS DU
TEGNER ABONNEMENT
(250 KR./ÅRET,
200 FOR STUDERENDE).
DETTE TILBUD GÆLDER
OGSÅ MEDLEMMER,
DER ALLEREDE HAR
ABONNEMENT.
SE: RÆSON.DK/DM

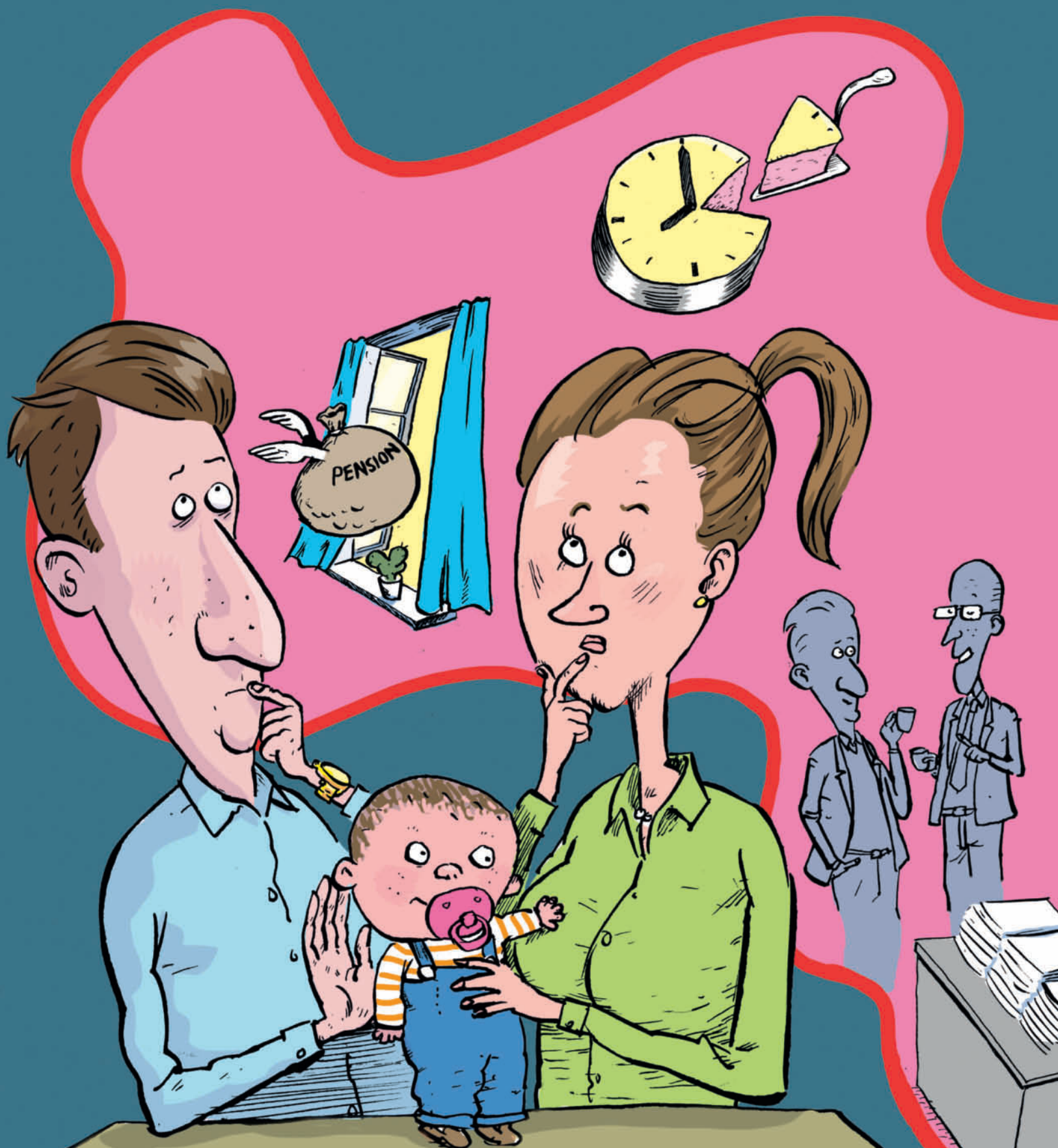
FOREDRAGSHOLDERE 2012-2017:

- ADAM PRICE, MANUSKRIPTFORFATTER M.M.
- ANDERS LUND MADSEN, KOMIKER OG TV-VÆRT M.M.
- ANJA C. ANDERSEN, ASTRONOM OG ASTROFYSIKER
- ANJA DALGAARD-NIELSEN, STANFORD UNIVERSITY
- ANNE PEDERSEN, SENIORFORSKER, NATIONALMUSEET
- ANNE SOFIE ALLARP, RADIOVÆRT, RADIO24SYV
- ANNE VERONICA FÆRGE DE SOUZA, CARCEL
- ANNE-CATHRINE RIEBNITZSKY, FORFATTER
- BO LIDEGAARD, CHEFREDAKTØR
- CASTEN ESKELUND, STÅND-UP-KOMIKER
- CATHRINE GYLDENSTED, JOURNALIST
- CHARLOTTE FLØE KRISTJANSEN, PROFESSOR
- CHRISTIAN JUNGENSEN, FORFATTER
- CHRISTOFFER GULDBRANDSEN, FILMINSTRUKTØR
- CLEMENT KJERSGAARD, TV-VÆRT, REDAKTØR M.M.
- DORTHE DAHL-JENSEN, PROFESSOR I IS OG KLIMA
- ELISA KRAGERUP, TEATERINSTRUKTØR
- FREDERIK HJORTH OG ASMUS LETH OLSEN, FORFATTERE
- GUNNAR VIBY MOGENSEN, CAND.POLIT. OG DR.PHIL.
- HAIFAA AWAD, LÆGE OG DEBATTØR
- HELGE KRAGH, PROFESSOR I VIDENSKABSHISTORIE
- IVAR G.JØRUP, TEGNER OG FORFATTER
- JAKOB SHEIKH, JOURNALIST
- JAN GRARUP, PRESSEFOTOGRAF
- JAN W. THOMSEN, LEKTØR, NIELS BOHR INSTITUTTET
- JESPER TYNELL, JOURNALIST
- JOHANNES RIIS, DIREKTØR, GYLDENDAL
- JOHN FOLEY, EKSPERT I IT-SIKKERHED
- JOSEFINE KLOUGART, FORFATTER
- KATHERINE RICHARDSON, PROFESSOR
- KATHRINE LILLEØR, SOGNEPÆRST OG FORFATTER
- KATHRINE WIEDEMANN, INSTRUKTØR
- KNUD ROMER, FORFATTER OG RADIOVÆRT
- KRISTIAN LETH, MUSIKER OG FORFATTER
- KRISTIAN PEDERSEN, DIREKTØR VED DTU
- KURT NIELSEN, CENTERCHEF FOR ROBOTTEKNOLOGI
- LARS BUKDAHL, DIGTER OG ANMELDER
- LASSE MARKER, JOURNALIST
- LEIF DAVIDSEN, FORFATTER
- LENY MALACINSKI, FORFATTER OG JOURNALIST
- LISBETH IMER, SENIORFORSKER OG RUNESPECIALIST
- LONE FRANK, FORFATTER OG JOURNALIST
- LYKKE FRIIS, PROREKTØR, KØBENHAVNS UNIVERSITET
- MARIE ØSTERBYE, MANUSKRIPTFORFATTER
- MARLENE WIND, PROFESSOR
- MARTIN BREUM, JOURNALIST
- MARTIN KONGSTAD, JOURNALIST OG FORFATTER
- MATIN MOJAZA, PH.D. STUDERENDE
- METTE ØSTERGAARD, POLITISK REDAKTØR, POLITIKEN
- MIKKEL ANDERSSON, JOURNALIST
- MORTEN PAPE, FORFATTER
- NINA SMITH, PROFESSOR
- OLE THYSSEN, PROFESSOR
- PER FLY, FILMINSTRUKTØR
- PERNILLE DROST, VICEDIREKTØR, DET KONGELIGE BIBLIOTEK
- PETER BASTIAN, MUSIKER OG FORFATTER
- PETER LANGDAL, TEATERINSTRUKTØR
- PETER ØVIG KNUDSEN, JOURNALIST OG FORFATTER
- PETER TUDVAD, FILOSOF OG FORFATTER
- RASMUS WILLIG, SOCIOLOGY, PH.D.
- RUNE LYKKEBERG, REDAKTØR OG FORFATTER
- SØREN ULRIK THOMSEN, DIGTER
- STINE BOSSE, ERHVERVSKVINDE
- SUZANNE BRØGGER, FORFATTER
- THOMAS HARDER, FORFATTER
- TINE SAABY, KØBENHAVNS STADSARKITEKT
- TOR NØRRETRANDERS, FORFATTER
- TROELS BOLDT RØMER, STUDERENDE, SKRIBENT
- TROELS C. PETERSEN, PARTIKELFYSIKER
- UFFE ØSTERGAARD, PROFESSOR
- UFFE ØSTERGAARD, PROFESSOR I HISTORIE
- ULLA TOFTE, DIREKTØR FOR GOLDEN DAYS
- VIBEKE SCHOU TJALVE, SENIORFORSKER
- VINCENT FELLA HENDRICKS, PROFESSOR I FILOSOFI

Dansk
Magisterforening

SÅDAN GÅR DU PÅ DELTID UDEN AT SNYDE DIG SELV

Deltid kan give rigtig god mening i en periode af dit liv, fx mens børnene er små. Men at gå ned i tid har også konsekvenser. Her er derfor seks ting, det er godt at vide, inden du beslutter dig for at gå på deltid. »

1

TRÆF DIT VALG PÅ ET OPLYST GRUNDLAG

Danskerne sætter pris på, at de har mulighed for at arbejde mindre i perioder af deres liv. Deltid kan give god mening i en periode af livet. Samtidig er ønsket om at gå ned i tid en stor beslutning, som først og fremmest har økonomiske konsekvenser, men som også kan få indflydelse på din karriere. Drømmer du om at gå ned i tid, er det derfor vigtigt, at du ved, hvilke konsekvenser det har, så du ikke bliver uheldigt overrasket, når beslutningen allerede er truffet. Sæt dig ned – gerne med din partner eller Dansk Magisterforening – og tal beslutningen grundigt igennem, så du føler dig sikker på, at du træffer din beslutning på et oplyst grundlag. Kan jeres økonomi holde til, at du går ned i tid? Er det bedre, at din partner går ned i tid? Og er deltid overhovedet nødvendigt for jer? Kunne I måske frigive noget mere tid ved at købe jer fra rengøring eller andet?

SØRG FOR FÆRRE OPGAVER

Går du ned i arbejdstid, går du også ned i løn. Det ved du godt. Men en anden ting, som er mindst lige så vigtig at være opmærksom på, er, om du går tilsvarende ned i mængden af arbejdsopgaver. Lad os sige, at du ønsker at gå fem timer ned i tid om ugen. Var du ansat i hjemmeplejen eller fx på en skadestue, ville det formentlig blot betyde, at du blev vagtsat fem timer mindre om ugen. Akademisk arbejde kan derimod være vanskeligere at nedjustere, fordi det altid kan diskuteres, hvornår et stykke arbejde er færdigt. Hvornår er et notat fx godt nok? Og hvor lang tid tager det at sammenstrikke et nyt innovationsprojekt? Derfor er det vigtigt, at du insisterer på, at du skal gå tilsvarende ned i opgaver, når du siger til din chef, at du ønsker at gå ned i tid. Og det vil ofte være en god idé, hvis du selv præsenterer en række forslag til, hvilke opgaver der skal fjernes fra dit bord. Ellers risikerer du at havne i en stressfælde, hvor du føler, at du skal nå det samme som før.

2

»
3**EVALUÉR IGEN OM ET ÅR**

Hvad end din arbejdsplads giver dig lov til at gå fem eller syv timer ned i arbejdstid om ugen, så er det vigtigt, at du kan få lov til at vende tilbage til fuld tid igen. Sørg for, at der i din nye kontrakt står, at du og din chef efter et år evaluerer, hvordan det går med at være på deltid. Hvis du synes, det går godt, og forsat ønsker at have mere tid med din familie, kan I fx aftale at forlænge perioden. Synes du derimod ikke rigtigt, at du mærker, at du arbejder mindre, kan I aftale, at du vender tilbage til fuld tid og fuld løn. Dette forudsætter dog, at der i din deltidskontrakt står, at du har ret til at vende tilbage til den samme stilling og de samme arbejdsopgaver, som du havde, før du gik på deltid. Så sørg for, at kontrakten er helt klar på det punkt, så du ikke risikerer at ende med andre opgaver.

4

VÆR OPMÆRKSOM PÅ PENSION

Når du går ned i løn, falder din arbejdsgiverindbetalte pension også, da din arbejdsgiver indbetaler en procentdel af din løn til din pensionsopsparing. Umiddelbart virker det måske ikke af meget, hvis du fx mister små tusind kroner i pension hver måned, men tallene løber hurtigt op. Det påvirker din pension betragteligt, hvis du er på deltid i fx fem år. Og hvis du er kvinde – og har taget størstedelen af barslen – ved du formentlig, at din arbejdsgiverindbetalte pension også blev påvirket i de perioder, hvor du gik hjemme og passede dine spædbørn. Regnestykket løber hurtigt op, og inklusive renter kan deltid betyde, at du går glip af rigtig mange pensionskroner. Så hvis du går på deltid, er det en rigtig god idé at tale med dit pensionsselskab om, hvad det på den lange bane betyder for din økonomi, at du går ned i tid.

5

DIN KARRIERE KAN LIDE ET KNÆK

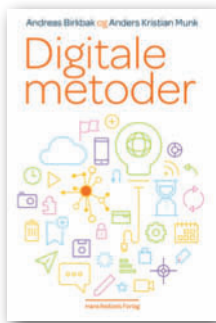
At gå på deltid behøver bestemt ikke at få konsekvenser for din karriere, men det kan få konsekvenser, og den risiko er det godt at være bevidst om. Deltidsansatte tilbringer ikke lige så meget tid på arbejdspladsen som fuldtidsansatte. Det betyder, at der er møder, snakke ved kaffeautomaten eller efter arbejdstid, som man misser. Deltid kan få betydning for din tilknytning til arbejdsfællesskabet – især hvis du er ansat et sted, hvor der ikke er særlig mange, som arbejder på nedsat tid. Hvis du kan, er det derfor en god idé at værne om de sociale møder, der opstår på en arbejdsplads, ved at være en del af så mange, du kan. Selvom de fleste formentlig vil sige, at de sagtens kan forstå dit ønske om at gå ned i tid, kan nogle alligevel opfatte det som et signal om, at dit arbejde kommer i anden eller tredje række. På nogle arbejdspladser kan det betyde, at de fuldtidsansatte kan have større avancementsmuligheder, og at du derfor skal gøre ekstra opmærksom på dig selv for at få lige adgang til de spændende opgaver.

6

TÆNK PÅ LIGESTILLINGEN

Der kan være mange grunde til at gå ned i tid. Alligevel tegner kvinder med små børn sig for langt størstedelen af de frivilligt deltidsansatte i Danmark. Deltid kan være en fantastisk mulighed og det, der får enderne til at hænge sammen i en familie. Men deltid har også nogle konsekvenser, som ikke kun gælder den enkelte kvinde. Der er flere strukturelle ting på arbejdsmarkedet, som påvirker kvinders ret til lige løn og muligheder – og deltid er en væsentlig årsag. Deltid medfører lavere løn, lavere pension og muligvis dårligere karrieremuligheder samt en skæv fordeling af omsorgsarbejdet i hjemmet. Derfor er der også en samfundsmæssig pointe – som rækker ud over din egen familie – i, at du og din partner grundigt overvejer, hvem af jer der skal gå ned i tid. Kunne det være manden? Eller kunne I måske dele den nedsatte tid lige?

VIDENSKABSTEORI

Digitale metoder

Andreas Birkbak, Anders Kristian Munk
Hans Reitzels Forlag, 2017,
200 sider, 250 kr.

Digitaliseringen af sociale omgangsformer giver både nye muligheder og udfordringer for samfundsvidenskabelig og humanistisk forskning. Det er blevet re-

lativt enkelt at høste meget store datamængder fra sociale medier og lignende internetteknologier, men det er et åbent spørgsmål, hvad man stiller op med denne overflod af nye digitale spor. Denne bog giver en praktisk indføring i, hvad det vil sige at arbejde med digitalt fødte data. Der er tale om en tilgang præget af både nye analytiske redskaber og nye former for empiri, der er opstået med internettet. Bogen præsenterer "digitale metoder" og den tilhørende teoretiske basis med fokus på praktiske greb for studerende og forskere, der selv skal i gang med at foretage undersøgelser på og med nettet.

SPROG

Kom ind i sproget
– Flersprogede elever
i fagundervisningen

Lone Wulff & Stine Kragholm Knudsen
Akademisk Forlag, 2017,
280 sider, 299 kr.

"Kom ind i sproget" kvalificerer folkeskolens faglærere til at møde flersprogede elever med den særlige

faglighed, der knytter sig til dansk som andetsprog. Gennem faglige forløb og andre praksiseksempler viser forfatterne, hvordan lærere kan tilrettelægge stilladserende og sprogudviklende undervisning i og på tværs af klassetrin i skolens fag. Vigtige emner i bogen er: sprogbaseret undervisning; samtale, ordforråd og literacyvurdering, analyse af læremidler med særligt blik for sprog og sproglig udvikling, evaluering af elevsprog, inddragelse af forældre som ressource og udslusning af elever fra modtagelsesklasse- til almenundervisning.

Se flere bøger på MAGISTERBLADET.DK

Flere bøger på side 50 >>

Nyt scient.-univers

VI HAR SAMLET ALLE DE ARTIKLER, VI SKRIVER OM DM'S MEDLEMMER MED EN NATURVIDENSKABELIG BAGGRUND I VORES NYE SCIENT.-UNIVERS

Her kan du blandt andet møde fysikeren Lars, som bruger sin matematiske intuition og programmeringsevner til at udvikle software for SimCorp. Så kig forbi magisterbladet.dk/scient, hvor du kan holde dig opdateret på dit fag og møde andre med din faglighed.

Læs mere på magisterbladet.dk/scient

Alvorlig mangel på digitale kompetencer i det offentlige

DET SKAL DU KUNNE IFØLGE DANSK IT

DANSK IT mener, at du skal beherske et miks af tre digitale kompetencer for at være en velfungerende borger i et gennedigitaliseret samfund:

Digitale brugerkompetencer

Du har de kompetencer, der først og fremmest er nødvendige for at bruge digitale teknologier. Du kan finde og bedømme information og vurdere troværdighed, relevans og brugbarhed i forhold til sammenhænge og behov.

Digitale skaberkompetencer

Du kan producere, sammensætte, behandle og udveksle information på en ny måde og tilpasse den et specifikt behov. Med skaberkompetencer bliver du en langt mere kompetent bruger af sociale medier og deltager i digitale fællesskaber.

Digitale refleksive kompetencer

Du kan reflektere over de muligheder og risici, der er forbundet med at anvende digitale teknologier. Du kan forholde dig til, hvordan du ønsker at fremstå i digitale sammenhænge, og kan bevidst forholde dig til digitaliseringens påvirkning af samfundet, og hvordan din arbejdsplads skal agere digitalt. Du er med andre ord digitalt dannet.

Læs mere på DANSK IT's hjemmeside: dit.dk/danskitmener

kun 16 procent af de offentlige virksomheder vurderer, at medarbejdernes digitale kompetencer svarer til virksomhedens behov. Alligevel er det kun 17 procent, der har en konkret plan for at kompetenceudvikle medarbejderne.

En undersøgelse viser, at kun 17 procent af de offentlige danske virksomheder har en konkret plan for at kompetenceudvikle deres medarbejdere, selv om kun 16 procent af it-cheferne og toplederne i det offentlige vurderer, at deres medarbejdere har de kundskaber inden for it og digitalisering, som de har behov for.

Det viser den årlige undersøgelse på det offentlige område IT i praksis 2017-18, som Rambøll Management Consulting står bag i samarbejde med DANSK IT, og som blev offentliggjort 25. oktober.

Det ærgrer DM's formand, Camilla Gregersen:

“Det er et område, der udvikler sig med stor hastighed. Derfor er det alfa og omega, at medarbejderne får ny vigtig viden på området, så de kan blive endnu dygtigere”, siger hun.

Alvorligt og forstemmende

Klaus Kvorning Hansen er formand for DANSK IT's udvalg for digitale kompetencer, og han synes, det er forstemmende.

“Ledelserne bør have meget fokus på det her. De får ikke det fulde udbytte af deres dygtige medarbejdere, hvis de ikke sørger for, at der er tilstrækkelig vedligeholdelse og opbygning af kompetencer”, siger Klaus Kvorning Hansen, som også mener, at medarbejderne har et ansvar.

“I dag er det ikke nok at være en god bruger af digitale teknologier. Man skal også vide, hvordan man forholder sig til information på digitale platforme, hvordan ens profil fremtræder på nettet,

hvordan man skaber en digital person osv.”, siger Klaus Kvorning Hansen, som er mag.art. i filosofi og chef for Koncern-it på Københavns Universitet.

Højtuddannede skal stille krav

Han mener, at højtuddannede deres uddannelse generelt har en tendens til at lulle sig ind i at være godt nok klædt på.

“Derfor er de også tilbageholdende med at identificere et behov og også med at lægge det nødvendige pres på arbejdsgiveren for at få kompetenceudvikling”, siger han.

Klaus Kvorning Hansen mener, at man som højtuddannet skal have digital dannelse for at få fuldt udbytte af uddannelsen og de stærke kompetencer, den giver.

“Digital dannelse er det sæt af kompetencer, der gør, at du kan forholde dig kritisk, reflektivt, konstruktivt, brugende og skabende til det digitale”, siger han og indskyder, at det faktisk er meget konkret.

“Som højtuddannet skal du forholde dig til de digitale værktøjer, arbejdspladsen stiller til rådighed, og du bliver også involveret i udviklingsprojekter, skal være med til at designe og udvikle systemer og implementere dem, og du skal kunne sparre med ledelsen og kolleger”, siger han.

Faglige fødselshjælpere

Han mener, at faglige organisationer bør engagere sig i it som et område, hvor medlemmerne kan få stor gavn af at stille krav om nødvendige kompetencer.

“Du er digitalt dannet, når du kan forholde dig kritisk, refleksivt, konstruktivt, brugende og skabende til det digitale”.

Klaus Kvorning Hansen, formand for DANSK IT's udvalg for digitale kompetencer

“Derfor er det oplagt, at fagforeningerne fx sammen med DANSK IT er med til at udarbejde en mere præcis beskrivelse af, hvilke kompetencer medlemmerne skal have”, siger han.

Camilla Gregersen synes, det er vigtigt, at personer med en lang uddannelse også skal have efteruddannelse.

“Der har netop været en trepartsproces omkring efteruddannelse, og der bød DM ind med forslag om it-moduler. Derfor er det naturligvis også interessant, hvis DM og DANSK IT eventuelt kunne samarbejde på efteruddannelsesområdet”, siger hun.

Moderniseringsstyrelsen oplever, at mange af de offentlige virksomheder allerede har fokus på at udvikle deres medarbejders kompetencer til fremtidens mere digitaliserede arbejdsmarked.

“Men vi må samtidig konstatere, at det går stærkt med den digitale udvikling. Så stærkt, at det, der virkede som de rette digitale kompetencer sidste år, kan være forældede næste år. Derfor kan tallene ses som et udtryk for, at den hurtige digitale udvikling gør det svært for de offentlige virksomheder at få et konkret greb om, hvilke kompetencer deres medarbejdere skal have for at kunne løse deres kerneopgave fremadrettet. For at imødegå det kan offentlige virksomheder løbende evaluere kompetencebehovet, og hvilke kompetencer medarbejderne har, og på denne baggrund lægge en strategi for kompetenceudviklingen”, siger Maja Maar Outzen, som er kontorchef i Moderniseringsstyrelsen <<

IT I PRAKSIS

For 22. år i træk måler IT i praksis på henholdsvis danske offentlige og private virksomheders udbytte og udfordringer ved anvendelsen af it og digitalisering. Undersøgelserne er gennemført af Rambøll Management Consulting i samarbejde med DANSK IT og er baseret på svar fra både it-chefer og topledere. Undersøgelsen på det offentlige område er foretaget blandt kommuner, regioner og statslige virksomheder.

Magistrenes pensionskasse investerer i tobaksindustrien

Kræftens Bekæmpelse kritiserer danske pensionskasser for at investere i tobaksindustrien. Direktør for MP Pension forklarer, hvorfor de investerer medlemmernes penge i tobak og lægger op til debat. For hvad med alkohol, gambling og porno?

FN's etiske virksomhedsnetværk, Global Compact, udelukker nu tobaksindustrien fra at deltage i netværket – på linje med for eksempel producenter af atombomber og biologiske våben. Alligevel investerer danske pensionskasser medlemmernes opsparing i netop tobak.

Det møder stærk kritik fra Kræftens Bekæmpelse. Det er vigtigt, "at samfundet forstår, hvor farlig en industri vi har med at gøre. Vi er langt bagefter i Danmark. Både norske, franske og australske pensionskasser lægger afstand til tobaksindustrien", siger Leif Vestergaard Pedersen fra Kræftens Bekæmpelse til Politiken.

Også MP Pension, der er en medlemsejet pensionskasse for magistre og psykologer, investerer i tobaksindustrien – godt og vel 0,5 procent af medlemmernes penge, en halv milliard kroner.

"Tobaksindustrien giver et fint afkast på niveau med andre stabile industrier. Som udgangspunkt er det jo en god investering, og vi er som pensionskasse til for at give højt afkast", forklarer direktør Jens Munch Holst.

"Samtidig ved vi alle sammen, at rigtig mange mennesker dør på grund af tobak. Så hvad skal man gøre? Problemet er, at det er svært at investere ud fra moral og etik, fordi det er forskelligt, hvad vi finder rigtigt", siger Jens Munch Holst.

MP Pension har tre medarbejdere ansat til at arbejde med ansvarlige investeringer, herunder sikre, at pensi-

onskassens investeringer lever op til organisationens egne krav. I pensionskassens retningslinjer står der, at man "tager hensyn til blandt andet miljø, menneskerettigheder, arbejdstagernes forhold, ulovligt børnearbejde, for- eningsfrihed og antikorruption. Vi ønsker heller ikke, at vores investeringer bidrager til aktiviteter, der er forbundet med kontroversielle våben som eksempelvis atomvåben og klyngevåben".

MP Pension har – modsat PensionDanmark, ATP, Nordea og PFA – ikke tilsluttet sig FN's Global Compact, men følger alligevel dets principper, står det i retningslinjerne.

"Det handler grundlæggende om de investeringer, der bryder med grundlæggende normer i samfundet. Det kan for eksempel være menneskerettigheder eller andet, som er bestemt gennem internationale konventioner og retningslinjer. Derfor indeholder de heller ikke ting som tobak, gambling, porno og den slags. Det er noget, vi tager stilling til ved siden af", forklarer Jens Munch Holst.

Bestyrelsen kan ændre kursen

Der er i dette efterår valg til bestyrelsen i MP Pension – et valg, der også handler om ansvarlige investeringer. For eksempel har investeringer i fossile brændstoffer været et hedt emne de senere år.

Desuden vil bestyrelsen diskutere tobaksinvesteringer, og MP Pension afholder i starten af 2018 medlemsmøder, hvor samme emne skal diskuteres.

Vil I stoppe med at investere i tobak, hvis medlemmerne er kritiske over for det?

"Det afhænger jo af bestyrelsen, som er valgt af medlemmerne, men selvfølgelig også hvad medlemmerne siger på møderne. Så jo, hvis bestyrelsen vedtager, at nu går vi den vej, så er det selvfølgelig den vej, vi går. Men det

kunne jo lige så vel være alkohol eller andet, man ikke vil investere i", siger Jens Munch Holst.

Hvorfor egentlig ikke bare lade være med at investere i tobak?

"Hvad med alkohol? Hvad med gambling?"

Hvad med virksomheder, der producerer kemikalier eller plasticposer? Det her er bare ét dilemma ud af en række dilemmaer, som vi skal diskutere hver dag. Sådan er det at være pensionskasse, og det er lige præcis derfor, vi tager dialogen med vores medlemmer". <<

"Tobaksindustrien giver et fint afkast".

Jens Munch Holst, direktør, MP Pension

STEM TIL VALGET I MP PENSION

Medlemmer kan stemme til valget i MP Pension online på adressen: mppension.dk/medlemsfaelleskab/bestyrelsesvalg/. Valget foregår i perioden 22. november til 13. december.

5%
PÅ LØNKONTOEN

Ring: 3378 1952

- eller gå på
lsb.dk/dm
og book møde

5%
på din
lønkonto

Stærke fællesskaber – også til din fordel

Som medlem af DM er du også en del af Lån & Spar. Vi er nemlig en bank for fællesskaber. En solid bank fra 1880, drevet af mennesker til mennesker. I dag ejet af DM og dig - og mere end 45 andre organisationer.

5% er Danmarks højeste rente

Med fællesskabet følger ekstra gode fordele. Som bl.a. 5% i rente på de første 50.000 kr. på din lønkonto. Det er Danmarks højeste rente og noget ingen andre banker kan matche.

For Lån & Spar er en personlig bank, vi deler med hinanden.

Sådan får du 5% i rente på din lønkonto

- Du er medlem af DM og har afsluttet din uddannelse.
- Du samler din privatøkonomi hos Lån & Spar (LSBprivat®Løn er en del af en samlet pakke af produkter og services, som din økonomi kreditvurderes ud fra).
- Du behøver ikke flytte dine realkreditlån. Men evt. ændringer og nye realkreditlån, skal gå gennem Lån & Spar og Totalkredit.
- De 5% i rente er på de første 50.000 kr. på lønkontoen. Der er 0% på resten.
- Rentesatserne er variable og gælder pr. 1. april 2017.
- Se vilkårene på lsb.dk/medlemsvilkår.

#DMJX

**DIGITALE
OG SOCIALE
MEDIER**

**SÆTTER DAGSORDENEN
I DISSE ÅR**

Vi har 3 gode kurser til dig, der ønsker nye redskaber inden årets udgang:

PROFESSIONEL PROFIL I SOCIALE MEDIER (DIPLOM)

Undervisere:
Kristian Strøbech og Trine Nebel

Få sat retning på den del af din indsats i sociale medier, der er rettet mod det professionelle liv. Opbyg en profil, som andre finder attraktiv og værdifuld.

Start 22/11 | København

dmjx.dk/profprofil

LEDELSE AF DIGITALE MEDIER (DIPLOM)

Underviser: Karin Sloth

Lær at dirigere arbejdet på de sociale medier og web, så din organisation kan få det maksimale ud af de mange muligheder.

Start 28/11 | København

dmjx.dk/ledensedigital

FACEBOOK TIL PROFESSIONELT BRUG

Underviser: Thea Bohm

På én dag får du et grundigt indblik i, hvordan Facebook fungerer og gøres til en del af din virksomhedsstrategi for sociale medier.

Start 4/12 | København

dmjx.dk/facebookprof

Dansk
Magisterforening

Nye muligheder i dit arbejdsliv

Har du lyst til at reflektere over vigtige valg i dit arbejdsliv sammen med en anden? Eller har du selv erfaringer, som kan åbne for tanker og muligheder i en andens arbejdsliv?

Vælg et af DM's seks mentortemaer:

- Fra dimittend til det første job
- Tør jeg springe ud som selvstændig?
- Få ro på work-life balancen
- Skab muligheder for at skifte branche
- Få retning på karrieren

Læs mere og meld dig som mentor eller mentee

dm.dk/mentor

Dansk
Magisterforening

Har du fået nyt job eller nye kontaktoplysninger?

Ret dine medlemsinfo, så vi kan servicere dig bedst muligt og give dig den rette rådgivning.

dm.dk/minside

dm.dk

Færrest danske kvindelige ledere i Norden

Danmark halter langt efter de andre nordiske lande, når det gælder antallet af kvindelige ledere. Sverige har flest, viser ny OECD-rapport.

Virksomhederne i Danmark har væsentligt færre kvinder i ledelsen end virksomheder i de øvrige nordiske lande. Danmark ligger også under OECD-gennemsnittet for kvindelige ledere. Det fremgår af OECD-rapporten *The Pursuit of Gender Equality – An Uphill Battle*.

Heri opgør OECD, hvordan det går med ligestillingen på en række parametre i de enkelte OECD-lande.

Andelen af kvindelige ledere i Danmark er på knap 27 procent og dermed langt mindre end i Sverige, hvor andelen er på knap 40 procent. I Island er det tilsvarende tal 38 procent, i Norge 36 procent og i Finland 33 procent. I OECD er andelen af kvindelige ledere i snit 31 procent.

“Blandt de nordiske lande er det sværere for kvinder at opnå en ledelsesposition i Danmark, og her taler vi ikke bare om toppositionerne”, siger Willem Adema, der er seniorøkonom i OECD og medforfatter til rapporten.

Det danske arbejdsmarked ligner på mange områder arbejdsmarkedet i de enkelte andre nordiske lande. Og i alle de nordiske lande er der en overvægt af kvinder ansat i den offentlige sektor med lettere adgang til betalt forældreorlov og fleksibilitet i arbejdstiden.

“I det perspektiv er det meget svært at forklare, hvorfor Danmark klarer sig dårligere end de andre nordiske lande. Det vil kræve en mere detaljeret undersøgelse”, siger Willem Adema.

Sverige er bedst i Norden

Mens Danmark klarer sig dårligst på området blandt de nordiske lande, er

Sverige det bedste land i Norden og det 8.-bedste i OECD blandt lande med flest kvindelige ledere.

Den placering kan bl.a. skyldes tiltag som øremærkede barselsmåneder til fædre og ligestillingsbonus til par, som vælger at dele forældredyden ligeligt. Det forklarer Amanda Lundeteg, som er direktør og ordførende i den svenske nonprofitorganisation AllBright, der arbejder for ligestilling.

“Vi er mange organisationer, der arbejder aktivt for at sikre, at ligestillingsspørgsmål altid er højt på dagsordenen. AllBrights “Red Shame List”, som er en liste over virksomheder helt uden kvinder i ledelsen, har en stor indflydelse hvert år og tvinger arbejdsgiverne til at stramme op”, siger Amanda Lundeteg.

Hun mener, at det er ledelsesteamet i den enkelte virksomhed, der har ansvaret.

“Ligestillingsarbejdet skal komme fra, hvor magten og pengene er. Ledelsen skal professionalisere rekrutteringen med ekstern hjælp, så man undgår at hente nyt perso-

nale fra sit nærmeste kontaktnetværk”, siger Amanda Lundeteg.

Det er professor på CBS Marie Louise Mors enig i. Hun forsker bl.a. i kønssammensætning i bestyrelserne på børsnoterede virksomheder.

“Ofte rekrutteres ledere på baggrund af netværk, hvor der i forvejen sidder mænd. Der spiller headhuntingfirmaerne en stor rolle i at gøre udvælgelsesprocessen mere objektiv. Der skal gerne hjælp udefra til at skabe

mere bevidsthed omkring at få diversitet i ledelsen”, siger Marie Louise Mors.

Hun forklarer, at forskning viser, at kvinder i ansættelsessamtalen også ofte bedømmes hårdere på udseende og på personlighed, mens mænd oftere bedømmes på resultaterne. Det sker ifølge Marie Louise Mors dog også ofte, at danske kvinder trækker sig på grund af stereotype forventninger.

“Den gode mor henter jo sit barn tidligst muligt i institutionen. Og når vi læser om kvindelige ledere i medierne, så er det ofte med omtale om, at det er flot klareret, at de har opnået deres position, til trods for at de har børn. Det læser vi aldrig om mænd”, siger Marie Louise Mors.

Samtidig med at Danmark ligger lavere end gennemsnittet i OECD, så ser danske virksomheder ofte stort på de love, som skal sikre ligestilling. Magisterbladet beskrev i september, at antallet af danske virksomheder, der får et påbud, fordi de ikke har en politik for at få kvinder i ledelsen, er steget kraftigt. Mens der i perioden 2013 til 2016 blev givet i alt fire påbud, er der i 2017 foreløbig givet 47 påbud til virksomheder for ikke at efterleve reglerne. <<

“Ofte rekrutteres ledere på baggrund af netværk, hvor der i forvejen sidder mænd”.

Marie Louise Mors, professor på CBS

PROCENTANDEL KVINDER BLANDT LEDERE I NORDISKE LANDE (MANAGERS)

Sverige	39,5 %
Island	38,2 %
Norge	36 %
Finland	33 %
OECD-gennemsnit	31,2 %
Danmark	26,9 %

Kilde: OECD, *The Pursuit of Gender Equality*, 2017, “Female share of managerial employment (%)”

EN KLAR SEXCHIKANEPOLITIK ER FØRSTE SKRIDT

Sexchikane på arbejdspladsen handler oftest om at udøve magt. Men hvad skal der til for at dæmme op for problemet? Fire eksperter giver deres bud efter #metoo-kampagnen.

I flere lande, som Danmark normalt sammenligner sig med, har fx uddannelsesinstitutioner en nedskreven politik om sexchikane. På universiteter som Cambridge og Oxford i England, Humboldt Universitet i Tyskland og Lunds Universitet i Sverige kan man finde nedskrevne politikker og handlingsplaner mod sexchikane på institutionernes hjemmeside.

Det har danske arbejdspladser derimod ikke en tradition for, og det er et problem, for det er et vigtigt skridt på vejen mod at mindske sexchikane, siger flere eksperter til Magisterbladet.

Anette Borchorst er køns- og arbejdsmarkedsforsker på Aalborg Universitet, og hun fortæller, at der er en tendens til at glemme, at sexchikane stadig kan være et problem på en arbejdsplads, selv om der ikke kører en sag.

Hun mener, det er et vanskeligt område, fordi det ofte handler om over- og underordnede, der er i ulige magt-

forhold, fx ph.d'er og vejledere, hvor der er et afhængighedsforhold, der kan gøre det svært at sige fra.

“Derfor er det vigtigt med et sted, hvor man kan slå op og finde ud af, hvem man kan henvende sig til, og muligheden for i første omgang at kunne henvende sig anonymt. Jeg mener, det er vigtigt at have en klar sexchikanepolitik på området, ligesom man har en antimobningspolitik mange steder”, siger Anette Borchorst.

Anette Borchorst mener også, man bør have sexchikane på dagsordenen i uddannelsen for tillidsrepræsentanter og i den obligatoriske arbejdsmiljøuddannelse for arbejdsmiljøansvarlige, herunder lederne. For uden ledelsens opbakning mener hun ikke, der kan ske en ændring.

“Der skal også udvikles værktøjer til, hvad man som kollega kan sige eller gøre, hvis man overværer sexchikane, og hvordan der skabes et rum, hvor man kan konfron-

tere en kollega og sige: Det er ikke o.k. opførsel”, siger Anette Borchorst.

Rådene kommer i kølvandet på #metoo-kampagnen, der i oktober måned for alvor satte sexchikane og overgreb på dagsordenen i den offentlige debat. Hashtagget kunne læses på mange menneskers sociale medier i efterårsferien, og ordene var skrevet af kvinder verden rundt, der ville dele deres erfaringer med seksuelle forulempelser og overgreb.

På en enkelt uge blev #metoo skrevet i omkring 1,7 millioner tweets, Facebook- og Instagramopdateringer for at berette om sexchikane og overgreb på fx arbejdspladser, uddannelsesinstitutioner og offentlig transport. Bølgen af erklæringer har ført til debat om skam, tavshedskultur og “negative maskulinitetsformer”, mens nogle mænd har brugt hashtagget til at vise solidaritet med de krænkede.

Maskulinitet

Steen Baagøe Nielsen, der er maskulinitetsforsker på Roskilde Universitet, forklarer, at sexchikane handler om magt, og at det for mænd hænger

“Det er i de ulige magtrelationer, at mange af overgrebene ligger”.

Karen Sjørup, kønsforsker

sammen med forståelser af maskulinitet, der har formet, hvad mænd traditionelt har kunnet tillade sig – eller har taget sig ret til.

“At være “en rigtig mand” indebærer også, at man går med til at understøtte en bestemt form for magthierarki, nærmest som en fælles eller kulturel pagt, hvor man – og mænd især – accepterer grænseoverskridelser”, siger Steen Baagøe Nielsen.

Steen Baagøe Nielsen forklarer, at det netop er denne pagt, man møder, når en persons oplevelse af sexchikane bliver gjort til noget “ikke særligt” af den, som krænker.

“Derfor må denne pagt og de kønskulturelle forestillinger, som den bygger på, også adresseres, når man ser, hører eller bemærker noget, som ikke er i orden”, siger han.

Maskulinitetsforskeren mener, det kan være svært at lave en håndbog på området, der faktisk virker. Han mener, at det langt hen ad vejen er vigtigt at blive opmærksom på og tale om problemet.

“Skal der for alvor ændres noget, må man søge at komme i tale med dem, der krænker. En dimension er at få sagt fra, men det næste er at få dem til at indse, at de overskridet en grænse”, siger Steen Baagøe Nielsen.

Tal om det i fredstid

Kønsforsker ved Roskilde Universitet Karen Sjørup forklarer, at det kan være svært at sige fra over for sexchikane, fordi det kan føles, som om man bryder med solidariteten på arbejdspladsen ved at fremsætte en anklage om sexchikane.

“Det er i de ulige magtrelationer, at mange af overgrebene ligger, og der kan man stå i en situation, hvor det at tale om chikanen truer ens liv og karriere. Derfor er det vigtigt med en politik og oplysninger om, hvad der er acceptabelt og uacceptabelt, og en pro-

cedure om, hvordan man internt kan tage hånd om situationen”, siger hun.

Karen Sjørup fortæller, at Universitetet i Oslo fx har haft en opmand på området, som man kunne henvende sig til, hvis man oplevede sexchikane.

“Det er vigtigt med en arbejdskultur, hvor man åbent kan problematisere sexchikane. Hvis man ser eller overhører det, skal man henvende sig til den chikanerede og spørge, om der er noget, man kan hjælpe med. Det hører til almindelig kollegial adfærd, så man ikke står alene”, siger hun.

Eva Hultengren, der er arbejdspsykolog, er enig i Karen Sjørups råd og understreger vigtigheden af at tale om sexchikane under “fredstid”.

“Det kan være svært at tage en konstruktiv snak om sexchikane og mulige løsninger, når først fronterne er trukket op”, siger hun.

“Der er også en tendens til, at mænd undskylder for hinandens dumme bemærkninger. Der skal man som mand være bedre til at tage et ansvar for situationen i stedet for bare at se stiltiende til”.

Tror du, en liste over, hvad der kan opfattes som sexchikane, kan gøre en forskel?

“Det vil måske ikke virke, men det er forsøget værd”.

Hvad kunne stå på en sådan liste?

“Du klapper ikke dine kolleger bag”.

“Kig din kollega i øjnene, før du kigger på hendes bryster”.

“Kald ikke dine kvindelige kolleger for lille ven eller skat”.

“Hvis du vil give en kompliment, så spørg først, om hun er interesseret i en”. <<

Man bør have sexchikane på dagsordenen i uddannelsen for tillidsrepræsentanter og arbejdsmiljøansvarlige, mener arbejdsmarkedsforsker Anette Borchorst.

“Det er vigtigt med en arbejdskultur, hvor man åbent kan problematisere sexchikane”, siger kønsforsker Karen Sjørup.

Der er en tendens til, at mænd undskylder hinandens dumme bemærkninger, siger arbejdspsykolog Eva Hultengren.

“Partiskiftene er en stor fordel for nye partier”.

POLITIK

Den vigtigste politik – Kommuner, valg og journalistik

Roger Buch

Forlagt Ajour, 2017, 167 sider, 198 kr.

Kommunerne er den absolutte storebror i den offentlige sektor. Det gælder det store antal opgaver, de løser. Det gælder økonomisk. Og næsten 60 % af alle offentligt ansatte arbejder i kommunerne. Opgaverne er dem, der er allertættest på borgerne: daginstitutioner, skoler, ældrepleje, social service, fritid, kultur, veje, rensningsanlæg, biblioteker, integration, miljø, natur, sport, trafik, turisme. Vores hverdag påvirkes i langt højere grad af kommunalpolitiske beslutninger end af Christiansborg. Bogen giver overblik og et helhedssyn på den vigtigste politik. Den sætter kommunalpolitik og de kommunale valg i perspektiv og fokuserer også på udviklingen historisk set.

LEDELSE

Den kritiske leder

Karsten Mellon (red.)

Dafolo, 2017, 184 sider, 375 kr.

Det er sund fornuft at forholde sig kritisk til sig selv og til sine omgivelser. Der kan være brug for at gå nye veje, og det kan være nødvendigt at se egne og andres antagelser og handlinger efter i sømmene. At forholde sig reflektivt og kritisk – at kunne stå distancen i moderne ledelse – det er essensen ved den kritiske leder. Hensigten med denne antologi 11 artikler er at tilbyde ledere og andre interesserede i såvel private som offentlige virksomheder indblik i, hvordan man kan være en kritisk leder.

PÆDAGOGIK

Didaktikhåndbogen

Per Fibæk Laursen og Hans Jørgen Kristensen (red.)

Hans Reitzels Forlag, 2017, 434 sider, 500 kr.

“Didaktikhåndbogen” er en fuldendt lærebog i didaktik, der omfatter didaktikkens historie, teorier og virkeområder. Bogen er struktureret i to dele: “Didaktiske teorier”, der udreder didaktiske retninger og traditioner, som de har udfoldet sig i den angel-

saksiske verden, den kontinentale verden og i Danmark, og “Didaktisk belysning af temaer”, der gennem en lang række temaer kontekstualiserer didaktiske teorier og kategorier inden for de virkeområder, som didaktikeren typisk møder i sin praksis. “Didaktikhåndbogen” præsenterer således det vidensgrundlag, som den studerende kan bruge til at skabe og reflektere over sin praksis.

SAMFUND

Tæt på eliten

Anton Grau Larsen, Christoph Houman Ellersgaard og Andreas Møller Mulvad
Informations Forlag, 2017, 242 sider, 269,95 kr.

Vi lever i den vildfarelse, at vi er borgere i et ægte demokrati. Men når det kommer til reel indflydelse, er vores samfund et skindemokrati. Svaret på tidens tillidskrise mellem borgere og politikere og på elitens voksende dominans er mere borgerdemokrati, ar-

gumenterer Mulvad, Ellersgaard og Larsen. I bogen “Magteliten” (2015) afdækkede forfatterne elitens overvældende magt og klargjorde dermed den fundamentale afmagt hos den brede befolkning. I “Tæt på eliten” viser Mulvad, Ellersgaard og Larsen, hvorfor magtkoncentrationen er så skadelig for vores demokrati. Og så formulerer de en konkret vision for, hvordan borgerne kan vinde magten tilbage.

SKØNLITTERATUR

Den Sorte Engel

Nina von Staffeldt

Milik Publishing, 2017, 320 sider, 299 kr.

En mand findes myrdet på en drivende fiskekutter ud for Uummannaq. I lasten finder politiet et stort antal isbjørneskind foruden narhval- og hvalrostænder. Er der tale om ulovlig fangst og smugling? Greenpeace protesterer højlydt, og Sika Haslund og Go Greenland inddrages i sagen, før den løber løbsk i internationale medier med katastrofale følger for Grønlands renommé. Men der er flere, der er interesserede i landets ressourcer ... Bogen er en fortsættelse af historien om kommunikationskonsulent Sika Haslund, og hvilke udfordringer hun står over for per-

sonligt, professionelt, og når hun får rodet sig ud i uheldige og farlige situationer.

ØKONOMI

Ud af krisen

Kim Paulsen

Forlaget Hovedland, 2017, 234 sider, 229,95 kr.

Det er medio 2017 den almindelige opfattelse, at finanskrisen er et overstået kapitel, krisen er overvundet. Det mener Kim Paulsen imidlertid ikke. Hans bog “Ud af krisen” handler herom. Bogen rummer let tilgængelige analyser af årsagerne til finanskrisen og en vurdering af, hvilke konsekvenser den fik for almindelige mennesker i USA, Europa og ikke mindst i Danmark. Ifølge Kim Paulsen “lider” økonomien i øjeblikket af en “underefterspørgsel”, der er et resultat af den voldsomt voksende ulighed. Ifølge Kim Paulsen er der derfor ét afgørende svar på krisens udfordring. Dette svar hedder omfordeling.

Sidste frist for debatindlæg til nr. 11 er mandag den 27. november kl. 10. Debatindlæg sendes til magisterbladet@dm.dk. Indlæg må maksimalt være på 3.000 tegn inklusive mellemrum. Er et debatindlæg for langt, vil det blive forkortet af redaktionen. Længere indlæg i form af kommentarer eller kronikker bringes efter aftale med redaktøren.

PREKARIATER I ALLE LANDE ...

“Jeg tjener som ekstern lektor i omegnen af 150.000-160.000 kr. mindre om året set i forhold til en fast fuldtidsansættelse”.

“Men du er jo ikke fastansat”. Replikken falder i en telefonsamtale mellem mig og en tillidsmand. Og den falder, i forbindelse med at jeg fremfører, at forskellen mellem den løn, tillidsfolkene har forhandlet i en midlertidig etårig stilling, og den løn, jeg ville få som fastansat lektor, er over 8.000 kr. Jeg er ikke hurtig nok til at replicere: “Nå, du synes, at jeg skal have både dårligere lønvilkår og dårligere ansættelsesvilkår end en fastansat”.

Tillidsmandens replik og den realitet, at store dele af arbejdsstyrken på universiteterne (og UC'erne) frister tilværelsen som prekariat, får mig til at kalde til samling. Som Guy Standing, Janne Gleerup m.fl. fremfører, så er prekariateringen ikke noget individualiseret, men en global tendens. En global tendens, der først og fremmest rammer de unge veluddannede, der fastfryses i usikkerhed uden de rettigheder, vi kender til (sygepenge, pension, sikre ansættelser).

Det er nemlig en realitet, at ansættelses- og lønvilkår for en løstansat er betydeligt dårligere end for fastansatte. Til sammenligning ville jeg få omkring 10 kr. mere i timen plus pension som fastansat lektor end som ekstern. Og der skal lægges fri forskningstid. Den finansierer jeg selv nu.

Realiteten er også, at løstansatte bruges i stigende grad. På nogle universiteter endda som en strategi. Det sker ved at fyre fastansatte og lade op til 40 % af undervisningsmængden læses af løstansatte. Hvordan en kommende akkreditering vil falde ud, er usikkert. Sikkert er det imidlertid, at universitetet “tjener” mange penge på denne strategi. Bruger jeg mig selv som eksempel, så koster jeg som ekstern lektor i omegnen af 150.000-160.000 kr. mindre om året set i forhold til en fast fuldtidsansættelse.

Så dette er det første bud: Så længe det bliver ved med at være så lukrativt at have løstansatte, bliver det ikke anderledes. Tillidsfolk og fagforeninger må arbejde for andre vilkår for prekariatet. Det betyder konkret ikke at medvirke til subtile løsninger, der gør, at loftet for timer om året ikke overholdes, og at sikre en ordentlig løn, stillingskategori – og så vidt muligt en kontinuerlig ansættelse. Derudover at kæmpe for pension til de eksterne lektorer. Vi må forlange

lige løn for det samme arbejde – uagtet at ansættelsesvilkårene kan være forskellige.

Det andet bud retter sig mod universiteternes ledelser. Som fagpersoner må de være beskæmmede over at medvirke til en dequalificering af både den enkelte (løst)ansatte og undervisningen. Den højtbesungne sammenhæng mellem forskning og undervisning kan kun forsvares gennem den løstansattes egen drift i forhold til forskningen. Kreative og originale ideer undfanges imidlertid bedst, når der er højt til loftet og en vis sikkerhed. Så ønsker man et universitet med høj faglig lødighed, baseret på originale ideer udført af talentfulde ansatte, skal man da bestemt gå en anden vej end at medvirke til “angst og bæven” blandt de fastansatte og udnyttelse af de løstansatte.

Det tredje bud retter sig mod de fastansatte kolleger. Uagtet at frygten for at miste den faste ansættelse reelt er til stede, er det vigtigt at understrege, at solidaritet ikke kun retter sig mod ligesindede med samme vilkår, men mod hele det videnskabelige fællesskab, og derfor også indbefatter dem, der tenderes at udelukkes: prekariatet. Prekariatet har brug for at regnes med i det kollegiale fællesskab som fuldgældige videnspersoner. En persons videnskabelige niveau hænger faktisk ikke sammen med graden af fastansættelse. Så selvom jeg godt kan forstå resignationen, har prekariatet brug for de fastansatte kolleger – ikke blot til sjælesorg, men også til mobiliseret handling.

Det fjerde bud er derfor kort: Foren jer!

Søs Bayer, ekstern lektor – og en ældre del af prekariatet ...

FROM RON TO DON: RE-READING JEAN BAUDRILLARDS “AMERICA”

“American political history seems to cruise undisturbed from Ron to Don. The one a Hollywood actor, the other a TV Reality show master”.

Thirty years have gone by since Jean Baudrillards post-modernist portrait – or caricature – of American culture and society was published in Danish translation. The very notion of calling that once persuasive movement of ideas “post-modernist” betrays how distant these thoughts seem today.

>> “Post-structuralism” is one of the primary “posts” in post modernism; Discontinuity (“rupture”) rebukes linear development in history. Post modernism thought is thoroughly de-constructive; it rejects hard-core structures of the past. One of post modernisms doctrines was the veto of “large narratives”. Two gigantic events, though, punctuate the three decades.

A) The Berlin Wall was then still intact, in spite of Ronald Reagan’s imperative to the Soviet leader in December 1987: “Chairman Gorbachev! Tear Down This Wall!” When the Wall did come down two years later, President Reagan got much of the credit for the action, as if he were the re-incarnation of Joshua at Jericho.

B) The World Trade towers were still intact. As I write this, sixteen years after they fell, it is helpful to remember that post modernism as a concept was typically illustrated with the vast glass surfaces of skyscrapers, huge vertical, crystal-like mirrors that reflected each other and the clouds moving above them. The reflection of passenger jet planes aimed at them was not in the architect’s plan. The surface spaces were both aesthetic and doctrinal in post-modernism. Surface was the opposite of depth, of “deep structure”, and this opposition gave post modernism its key to “reality”.

Whether we study history as structure or event, we are often warned against reading history through the rear-view mirror. Keep your eyes on the road ahead of you. The metaphor of “rear-view mirror” is actually a fitting one for Baudrillard’s essay, because much of his imagery of America is drawn “on the road”, especially when driving through the deserts of America’s southwest. The desert epitomizes America. Though a huge city, Los Angeles is also in Baudrillard’s view a horizontal desert, sprawled along super highways. European cities, though, are constantly in Baudrillard’s rear-view mirror. He logs his road trip: “Det, som er blevet tænkt i Europa, er blevet virkeliggjort i Amerika – alt hvad der forsvinder i Europa, dukker op på ny i San Francisco.”

What Baudrillard notices in his travels through the United States bears a close resemblance to what is taking place in 2017. American political history seems to cruise undisturbed from Ron to Don. The one a Hollywood actor, the other a TV Reality show master. Reagan’s one liners make him a pre-Twitter. Both men develop their political techniques in the entertainment industry. Their chief appeal is to the consumers, not to the informed electorate. Reagan enters the White House in the decade when the United States is trying to resurrect itself from the war in Vietnam. Baudrillard describes this: “Reagan har haft held med at genoprejse en illusorisk model af den oprindelige amerikanske scene. America is back again”.

“Make America great again” is Trump’s slogan. Both stress the “again”, the exclamation mark of a nation’s nostalgia. We are now living in “the Age of Reagan and Trump”. Baudrillard describes America as a “realized utopia”. I propose that America under Trump is a “realized dystopia”.

Jonathan Schwart

KØNSKVOTERING ER UNFAIR

“En alternativ tolkning er, at store firmaer med overskud har råd til – af politiske grunde – at have enkelte ukvalificerede kvinder i bestyrelsen”.

Stine Bosses bastante krav om kønskvotering modsiges af videnskaben.

Sidste nummer af Magisterbladet indeholdt en interessant diskussion af kønskvotering. Stine Bosse siger, at hun vil tvinge kvinder ind på topposter. Da hjælp og vejledning ikke fungerer, er tvungne kvoter og mere politisk mærket barselsorlov til mænd vejen frem. Maria Liisberg taler om kønsdiskriminering. DI’s Charlotte Rønhof finder derimod, at kvoter er “rædselsfulde”.

Stine Bosse refererer til en enkelt undersøgelse, der viser, at flere kvinder i bestyrelsen giver mere overskud. Men undersøgelsen siger ikke noget om, hvorvidt det skyldes kvindernes tilstedeværelse. En alternativ tolkning er, at store firmaer med overskud har råd til – af politiske grunde – at have enkelte ukvalificerede kvinder i bestyrelsen.

Stine Bosse fortsætter: Fordomme og dovenskab forklarer skævheden, for talentet mangler ikke (min fremhævning).

Men hvad siger videnskaben om kønsforskelle i talent? Politisk korrekte tekstbøger siger, at der ingen forskel er i kvalificerende generel intelligens, men flertallet af empiriske storskalaundersøgelser viser, at efter 15-årsalderen fører mænd med 4-5 IQ-point. Da mænds IQ-spredning også er større, vil der, ifølge normalfordelingen, være fem mænd for hver kvinde med en IQ over 145 point – det lag, som ledende medarbejdere rekrutteres fra. Et hav af empiriske data lader os, med andre ord, forvente, at der bør være tæt på 20 pct. kvalificerede kvinder i store selskabers bestyrelser. Aktuelle tal bekræfter dette – helt uden tvungne kønskvoter.

Ud over talent spiller personlig valg også ind. Charlotte Rønhof nævner, at højt begavede kvinder ofte selv fravælger ledelsesstillinger. To amerikanske forskere – Camilla Benbow og David Lubinski – noterede sig en usædvanlig stor gruppe ekstremt højt begavede kvinders uddannelse og erhvervsvalg og sammenlignede dem med lige så begavede mænds valg i et livsperspektiv. Begge parter kunne vælge stort set den uddannelse og stilling, de ønskede sig, og begge grupper klarede sig da også usædvanligt godt efter valget. Men kvinderne valgte succes i overvejende personrelaterede områder og mændene i teknisk-administrative områder.

Hvorfor? Intet i adfærdsvidenskaberne giver mening undtagen i evolutionens lys, men det er en anden historie.

Hvad siger praktiske skandinaviske forskningsresultater? Danske professor Nina Schmidt finder, at antallet af kvinder i bestyrelsen ikke hænger entydigt sammen med selska-

bets økonomi. Charlotte Rønhof tilføjer, at norsk forskning viser, at kønkvoter ikke påvirker fødekæden til bestyrelserne.

Tilbage står således kun Stine Bosses og Erhvervsstyrelsens amerikanske inspirerede "korrekte" forsøg på at indføre kønsdiskrimination (læs "Affirmative Action") på bekostning af bedre kvalificerede mænd.

Må Stine Bosses og Erhvervsstyrelsens uvidenskabelige, konkurrencehæmmende og bødebelagte kønspolitiske manøvrer derfor snarest vige for objektive kønsblinde kvalitetskrav.

Helmuth Nyborg, prof.emer., dr.phil.

VI HAR KUN 1.000 DAGE TIL AT GØRE DET RIGTIGE

“Ifølge væsentlige forskningsbidrag har vi under 1.000 dage til selv at kunne beslutte vores fremtid”.

Det haster mere end noget andet at få sat handling bag ordene i Paris-aftalens målsætning om maks. 2 graders temperaturstigning og gerne maks. 1,5 grad, som også MP Pension har tilsluttet sig. Vi mener, der er videnskabeligt belæg for, at forandringen skal gå hurtigt uden tid til det lange seje træk, som aktivt ejerskab indebærer.

Året 2020 bliver væsentligt af en grund, som mere handler om fysik end om politik. Når det kommer til klimaet, er timing alting, og ifølge væsentlige forskningsbidrag har vi under 1.000 dage til selv at kunne beslutte vores fremtid. Inden 2020 skal de globale emissioner falde, hvis ikke målene i Paris-aftalen skal være nærmest uopnåelige. Dette er bl.a. konklusionen i rapporten "2020: The Climate Turning Point" fra NewClimate Institute. Når vi ikke det, vil også en række af FN's 17 verdensmål være i fare, hvilket så indebærer en række yderligere risici, også for en række af MP Pensions investeringer.

Omfanget af de problemer, vi står over for, vises ifølge ovennævnte rapport ved mængden af drivhusgasser, der kan udledes, før temperaturgrænsen er nået. Det anslås, at der endnu er råderum til at udlede imellem 150 og 1.050 gigaton CO₂. Med den nuværende udledningsrate på 41 Gt CO₂ pr. år vil vi altså, i værste fald, om mindre end 4 år krydse den kritiske grænse. Derfor er vores vurdering og opfordring, at MP Pension anvender forsigtighedsprincippet og det lave estimat og skifter investeringskurs.

Omfordeling af aktiverne til klimavenlige investeringer er i gang og må fremskyndes væsentligt med klimaforbedrende investeringer. MP Pension påstår, at aktivt ejerskab over for selskaber som Total og Exxon først skal prøves af, og at dette er en mere effektiv og givende strategi end at droppe investeringerne i den fossile industri. Vi vurderer, at

man i stedet skal investere pensionsmidlerne i den grønne omstilling.

Fremskrives en række videnskabelige data, som det er gjort i en meget debatteret artikel "The Uninhabitable Earth" i magasinet The New Yorker, er udviklingen mod en på mange steder ubeboelig planet for mennesker en mulighed med den nuværende kurs. Men det behøver heldigvis ikke at gå sådan.

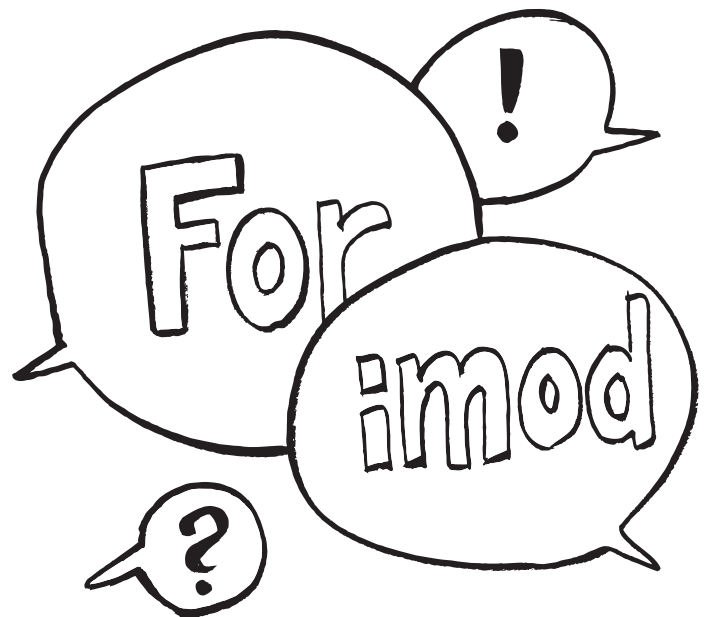
Kvalitativt hører saglighed og rigtighed sammen med det bedste arguments tvingende magt. Vi appellerer til, at de sidste mange års fuldmagts-cirkus og henvisning til medlemsundersøgelser droppes, og appellerer i stedet til, at bestyrelse og pensionskasse tager sit ansvar på sig og handler ansvarligt i alle 122.000 medlemmers interesse, for at de høje afkast kan fortsætte i fremtiden. Fremtidens generationer og pensioner er på spil.

Dette skal, i dette debatforum, være sidste appel til, at MP Pension bruger forsigtighedsprincippet og den seneste viden til at ominvestere vores penge til selskaber, som er en del af løsningen, og ikke beholder dem i de selskaber, som er en del af problemet.

Fra Claus Wilhelmsen og Troels Claus Baagland, kultur-geografer

STEM TIL VALGET I MP PENSION

Medlemmer kan stemme til valget i MP Pension online på adressen: mppension.dk/medlemsfaelleskab/bestyrelsesvalg/. Valget foregår i perioden 22. november til 13. december.

Få et forsikringstjek
hos DM Forsikring.

Sms
DMFORSIKRING
til **1245** (alm. takst)

Forsikring kun for medlemmer af DM

– saml alle dine forsikringer og spar penge

Spar penge på dine forsikringer ved at samle dem hos os. Du kan få forsikret alt fra indbo til dit kæledyr, og det hele bliver skræddersyet efter dine behov. Du betaler altså kun for det, du har brug for. Vi samarbejder med GF Forsikring, der leverer forsikringerne.

Du kan altid ringe til os på 7224 4145 og beregne din pris på dm.dk/forsikring

Dansk
Magisterforening
DM FORSIKRING

Det gamle Persien

Iran – det gamle Persien – har en stolt og lang historie som et af de første store imperier i verden. Vores første grupperejse i 1996 gik til Iran, og siden da har Iran været en fast del af

programmet hos Viktors Farmor. Iran byder på alt fra sprudlende bazarer, over formfuldendt arkitektur til kongegrave fra persisk storhedstid. Og så er der iranerne selv – de er venlige

og gæstfrie, og de vil gerne i kontakt. De er stolte af deres lands historie og kultur, men er også ivrige efter at lære noget om os. For de fleste gæster er Iran en "øjenåbner".

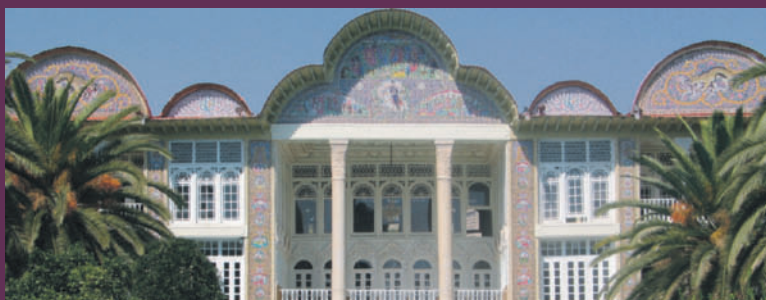
En rejse til Iran kan rokke ved dit verdensbillede – alt imens du går rundt i en kulisse, der er som klippet ud af 1001 Nat.

Irans højdepunkter

Der er 1001 Nat over Iran, og her serverer vi landets højdepunkter for dig. Isfahan med den smukke Emam-plads og enestående arkitektur, Shiraz med haver og mausolæer samt det imponerende Persepolis. Orientalske bazarer, tæppehandlere, krydderiboder med eksotiske dufte og kobbersmede gør Iran til et eventyrligt rejseland. Max 20 deltagere.

9 dage • halvpension • fra 14.900 kr • afr: 26. feb • 7. mar • 23. mar • 7. apr • 14. apr m.fl.

Iran rundrejse

Shiraz er "rosernes, kærlighedens og poesiens by". Her ser vi Bagh-e Eram haven og bazaren. Vi oplever imponerende Persepolis. Isfahan har de ypperste eksempler på islamsk arkitektur. Især Emam-pladsens moskéer, palads og bazarer gør indtryk. Yazd ligger på randen af ørkenen og vi ser det berømte ildtempel. Der er også tid i Nain og Teheran. Max 20 deltagere.

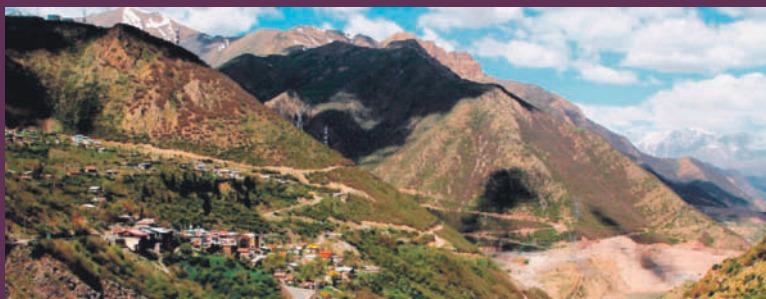
14 dage • halvpension • fra 19.900 kr • afr: 19. feb • 5. mar • 23. mar • 26. mar • 8. apr m.fl.

På tværs af Iran

Det ypperste af Iran – både det kendte og det upåagtede. Det er essensen af denne 12-dages rejse. På rejsen er der god tid i de tre perler af persiske byer: Shiraz, Isfahan og Yazd. Byerne har en unik arkitektur. Bishapur er fantastisk, med klipperelieffer der fortæller om sejr over romerne. Området er meget malerisk og køreturen til og fra Yasuj byder på panoramaudsigter. Max 20 deltagere.

12 dage • halvpension • 17.900 kr • afr: 4. marts • 8. april • 23. september • 11. oktober

Iran – langs det Kaspiske Hav

Kysten langs Det Kaspiske Hav, som leverer 95 procent af verdens kaviar, er spækket med hyggelige byer. I Tabriz finder man den labyrintiske bazar, som er en af verdens største med mere end 1000 års historie. Bjergbyen Masuleh har en af Irans smukkeste beliggenheder. Her er en enestående og frodig natur, som man ikke ser andre steder i Iran. Max 20 deltagere.

13 dage • halvpension • 18.900 kr • 15. til 27. juni

OGSÅ REJSER TIL: Jordan – Israel – Marokko – Algeriet – Uzbekistan – Ghana – Etiopien – Madagaskar – Sri Lanka – Vietnam – Peru – Colombia

Mindre grupper
Max 20 deltagere
Danske rejseledere

Viktors Farmor
WORLD-WIDE EXPEDITIONS

86 22 71 81
www.viktorsfarmor.dk